

Special:
woonwensen-
onderzoek
Oude Westen

(zie de
middenpagina's)

Uitgave van: Aktiegroep Het Oude Westen • Gaffelstraat 1-3 • 3014 RA Rotterdam • telefoon 010-436 1700

pagina 2

**In
gesprek
met Piet
Huiskens**

pagina 3

NIEUWS

van de
Stadsmarinier
en deelgemeente
Rotterdam Centrum

pagina 10-11

pagina 12

**VRIJHEIDS-
STRIJDERS
OP 33
TOEREN**

www.aktiegroepoudewesten.nl

Op zoek naar een ander huis

Het Oude Westen is populair. Mensen wonen er lang en het is moeilijk om een huis te vinden, ook als je binnen de wijk wilt verhuizen. Een groepje wijkbewoners maakt zich daar zorgen over. Zij begonnen een bewonersinitiatief met de vraag: lukt het om binnen de wijk te verhuizen? Een onderzoeksgroep, onder leiding van wetenschapper Els Desmet, ging samen met de bewoners aan de slag.

Gina Thijssse is bewoner van het Oude Westen en een van de initiatiefnemers. Ze zegt: "Ik vind het belangrijk dat alle wijkbewoners goed kunnen wonen. Gemeente en woningcorporatie zijn de laatste tijd aan het slopen, verbouwen en verkopen van sociale huurwoningen. Dat is goed voor groepen met een middeninkomen. Met dit onderzoek vragen we juist aandacht voor mensen die op zoek zijn naar een andere sociale huurwoning in de wijk." "Dit initiatief is een mooi voorbeeld van een positieve samenwerking

tussen bewoners, gemeente, deelgemeente en Woonstad Rotterdam" zegt mede initiatiefnemer Suzan Koçak. "Nu het onderzoek klaar is, verwachten we dat we in goed overleg tot echte verbeteringen komen. Het onderzoek mag natuurlijk niet in een bureaula verdwijnen. Inzet is nodig van buurtbewoners, woningzoekenden, de gemeente Rotterdam, de deelgemeente Centrum en Woonstad Rotterdam. Op woensdag 13 juni krijgen belangrijke partijen uit de stad en wijk tijdens een feestelijke bijeenkomst de eerste exemplaren. We hopen dat veel bewoners en woningzoekenden naar deze bijeenkomst komen, om te bekijken wat we samen kunnen doen. U bent van harte uitgenodigd."

Uitnodiging feestelijke uitreiking woonwensenonderzoek op woensdagmiddag 13 juni van 14.30 tot 16.00 uur in de Buurtwinkel van Aktiegroep Het Oude Westen, Gaffelstraat 1-3 (inlichtingen: Petra van den Berg 010-436 1700)

Lees het middenkatern (pagina 5, 6, 7 en 8)

1 JULI: KETIKOTI

Ketikoti wordt in Suriname groots gevierd en is ook in Nederland meer een viering aan het worden

ter afschaffing van de Slavernij. Het beloofd weer gezellig druk te worden in het Wijkpark aan de WEst-Kruiskade. Des te meer omdat het initiatief van Radio Stanvaste wederom niet doorgaat. Vanaf 11.00 uur zijn er heerlijke gerechten en prachtige spulletjes verkrijgbaar.

Lekker eten en optredens van o.a. Carribean Combo, Kawinaformatie Draistong, Tweede kamer en als Afsluiter de internationale Top artieste uit Jamaica, Etana. Etana heeft meerdere hits op haar naam staan en de organisatie van het Ketikotifestival heeft haar op de kop kunnen tikken. Met het programmeren van deze top artieste wil de organisatie een bredere en kleurrijker doelgroep bereiken. Een doelgroep bestaande uit verschillende kleuren, rassen, leeftijden enz.

Op 30 juni zijn er onder voorbehoud jazz optredens in het wijkgebouw Odeon aanvang 17.00 uur. Dit gebeurt i.s.m. de stichting North Sea Roundtown. Hierover krijgt u meer informatie d.m.v. magazines, posters en flyers.

Zaterdag 23 juni: Zomerfeest

Alweer voor de 23e keer wordt het Jaarlijkse Zomerfeest in Wijkpark Oude Westen gevierd. Op zaterdag 23 juni vindt de beroemde Zeskamp plaats onder leiding van wijkpresenter Rini de Otter en met medewerking van vele wijkvrijwilligers en buurtsportwerker Roland Claver. Het thema van de Zeskamp is '25 jaar Wijkpark Oude Westen'. De deelnemers en de fans van de zeskamp gaan op een feestelijke manier laten zien (of merken) waarom het wijkpark belangrijk is voor bewoners van het Oude Westen. Ook dit jaar gaan bewoners en instellingen deze sportieve en leuke strijd van 13 uur tot 16 uur aan. Er zijn al teams toegezegd van deelgemeente, politie, Aktiegroep en Wijkalliantie. Doe ook mee met een team van bewoners uit uw straat of plein en geniet! U kunt zich opgeven als team van 8 tot 10 mensen, maar ook als U nog geen volledig team heeft bij: Rini (Leeuwenhoek of Aktiegroep), Roland (S&R Odeon) of Serrie (Sonor Buurtwinkel).

Kramen te huur

Daarnaast is er tijdens het zomerfeest, 23 juni, de hele dag (van 9

uur tot 16 uur) een speciale rommel-, informatie- en activiteitenmarkt van bewoners en instellingen. De kraamhouders wordt gevraagd naast hun eigen zaken ook aandacht te besteden aan het Jubileum van Wijkpark Oude Westen. Dat hoeft niet, maar wie daaraan meedoet krijgt een aardigheidje en de beste krijgt zijn kraamhuur terug! Voor deze rommelmarkt kunt U vanaf vrijdag 1 juni tot en met vrijdag 15 juni een kraampje huren bij de balie

van de Buurtwinkel, Gaffelstraat 1. Dit kan op dinsdagmiddag bij Aziza en vrijdagmiddag bij Sabitrie van 14.00-16 uur en op woensdagavond bij Serrie van 17.30 uur tot 19.30 uur. De kosten van een kraam bedragen 15 euro, plus 15 euro borg. De borg krijg je terug als de kraam netjes is achtergelaten. Het huren van een kraam is niet bedoeld voor commerciële doeleinden.

Entertuinment 3: fluitend de wereld rond

Het zomermuziekprogramma van de Tussentuin, Gaffelstraat 70-88

9 juni, 15.00-18.00 uur

Een middag met veel zang en nostalgie. Luisterend genieten of meezingen met: Robby Alberga & Dana Fung Loy: zang/gitaar, Surinaamse traditionals De Galanti's, zang/accordeon, Nederlandse nostalgie Kaapverdisch orkest Rabasa, cavaquinho: gitaar, ferrinho: percussie, mondharmonica, accordeon, basgitaar, trompet, zang. (www.rabasa.nl)

23 juni, 15.00-18.00 uur

(i.s.m. North Sea Round Town) Meindert Velthuis, Sybren Bijleveld en Marieke de Vries: bariton/countertenor, dwarsfluit/klarinet, accordeon, liederen Tamara Woestenburg: zang, gitaar, harmonium en band, doorleefde popmuziek, Surinaamse zangvogels kwinkeleren voor de Tussentuintrofee. Geert Chatrou, wereldkampioen kunstfluiten, gitarist Cock van Vuuren (www.geertchatrou.com)

Kunstfluiters Geert Chatrou

The NOO Ones

30 juni, 15.00-18.00 uur

(i.s.m. North Sea Round Town) Dion & the Magic Chords, met Dion Woestenburg: keyboards & elektronica, Griffin Stuij: drums, Nadia Sardjoe: elektrische viool, Sybren Bijleveld: saxofoon Violisten Augustinus-school Trio Ruzana Tsymbalova, met Elliot Muusses: gitaar, Suze Stiphout: contrabas, Ruzana Tsymbalova: viool The NOO Ones, met Satyakam Mohkamsing: Indiase viool, Joost Buis: trombone, Allan 'Gunga' Purves: percussie & tin whistle, Andro Biswane: gitaar, Simon Thoumire: concertina, Klaas Hekman; bassax, piccolo, dwarsfluit, shakuhachi
Zie: www.detussentuin.eu

Met felle, in het oog springende, graffitiletters, zowel binnen als buiten, en de deuren die altijd open staan is Garage Oude Westen in de Bloemkwekersstraat niet te missen. Daarbij valt in de straat ook die auto behoorlijk op, waar in dezelfde grafistijl de skyline van Rotterdam, de naam Oude Westen en het telefoonnummer op staan. Appie Ahmidouch is deze keer niet echt ‘van de straat geplukt’, maar ‘uit de garage’. Samen met zijn neef

Farid Youssef runt hij de zaak. Appie is de monteur, de technische van de twee, Farid doet de in- en verkoop en administratieve werkzaamheden. ‘Maar als de een het druk heeft helpen we elkaar ook en wisselen de taken af.’ Een gesprek over hemzelf? Liever niet. ‘Ik ben niet zo interessant.’ zegt Appie. Als het echter ook over de garage en de wijk mag gaan, dan wil hij wel geïnterviewd worden. Zolang zijn neef hem maar af en toe mag bijstaan in het gesprek.

Ze zijn twee handen op een buik, vullen elkaars antwoorden aan en dagen elkaar uit met grappen. Er heerst een ontspannen en gezellige sfeer in de garage. Ze hebben hart voor de zaak, de mensen die er werken, de klanten die er komen en de buurt waar hij staat. ‘We willen in onze garage graag de mensen uit de wijk bedienen. Een garage voor, door en in het Oude Westen.’ Ook stagiair Salah komt even om de hoek kijken, wordt meteen voorgesteld en moet mee op de foto. De mannen sporen hem aan zijn best te doen op school. ‘Als hij deze week zijn toets niet haalt moet hij een hele week schoonmaken.’ Appie woont schuin tegenover de garage in de Bloemkwekersstraat.

de juf in de klas aan iedereen vroeg wat hij of zij wilde worden, was het mijn standaard antwoord.’ En dus volgde hij de opleiding auto-techniek aan het ROC Brabant. Samen met zijn neef startte hij al jong een garage, in de Maashaven. ‘Op een echt bedrijventerrein. Buiten de klanten was er weinig aanloop, niet zo gezellig dus.’ Farid hield echter al die tijd het pand in de Bloemkwekersstraat in zijn achterhoofd, ‘toen de vorige eigenaar weg ging liet hij mij dit weten en zo konden wij in januari van dit jaar eindelijk onze Garage Oude Westen starten.’ Ergens anders wonen en werken dan in deze wijk? Nee hoor. Appie heeft een tijdje in Brabant gewoond, maar pendelde ook toen veel heen en weer. ‘Ik weet

Garage Oude Westen

Een garage voor, door en in het Oude Westen

Hij was acht toen het gezin vanuit Marokko naar het Oude Westen verhuisde. ‘Veel weet ik er niet meer van, maar wel dat het koud was. Voor het weer zou ik wel terug willen naar Nador, maar verder heb ik het in Nederland prima naar mijn zin. Voorzieningen zijn hier veel beter geregeld dan daar, ziektekosten, verzekeringen en als ondernemer ben je beter beschermd en dat is zeker nu erg belangrijk.’ Al jong wist hij dat hij later automonteur wilde worden. ‘Als

het niet, het Oude Westen is gewoon vertrouwd. De mensen kennen elkaar, ik ben hier opgegroeid, ik voel mij op mijn gemak. Het is hier gemoedelijk.’ Farid woont nu in Zuid, ‘maar wanneer er hier iets vrij zou komen, verhuis ik meteen terug.’ Ze zaten op dezelfde basisschool en merken dat veel klasgenoten vaak wel even uit de wijk weg zijn geweest, om te studeren bijvoorbeeld, maar dan toch weer terug verhuizen. De paaltjes op de stoep zijn weg,

zodat ze er makkelijker met de auto’s bij kunnen. De geveltuinen die vorige maand in de Bloemkwekersstraat zijn aangelegd kunnen ook zijn goedkeuring wegdragen. ‘Het ziet er meteen gezelliger uit. Vanuit mijn huis kan ik er zo over uit kijken. Nu de fietsenrekken nog verplaatsten, want op dit moment kunnen mensen met rolstoel of kinderwagen er vaak niet langs.’ Hoewel het voor de zaak beter uit zou komen wanneer het betaald parkeren ook zou verdwijnen, realiseren de mannen zich dat dat wel nooit zal gebeuren. ‘Het moet hier ook niet vol komen te staan met auto’s die dubbel geparkeerd staan, we willen geen overlast veroorzaken voor de buurt. We proberen de wagens nu zoveel mogelijk in de garage te plaatsen.’ Nog wensen? Een sportschool ontbreekt nog en een speelplek voor kinderen en jongeren binnen, ‘want die speelpleinen zijn leuk, maar het weer in Nederland is daar niet altijd geschikt voor.’ Misschien een idee om mee te nemen in nieuwe plannen voor Odeon? Beide heren kunnen zich nog herinneren dat zij vroeger vanuit school direct naar Odeon renden om te gaan voetballen, voor karata of om met vriendjes te spelen. ‘En als het lekker weer is, de deuren open naar het park.’ Hoe vaak zij zelf tijd hebben om daar dan deel aan te nemen is de vraag, want de garage is zes dagen per week geopend. Dus voor al het werk aan uw auto, loop of rijd eens binnen bij Bloemkwekersstraat 90b.

Dodenherdenking in Kapelle

Dit jaar ging er op 15 mei voor het eerst een bus van uit het Oude Westen richting Zeeland, om precies te zijn naar Kapelle, om dode soldaten te herdenken. (Mohammed had een bewonersinitiatief ingediend en dat was beloond). Deze soldaten zaten allemaal in het Franse leger en kwamen o.a. uit Marokko en Algerije omdat dat in die tijd nog Franse koloniën waren. Ik was ook gevraagd om mee te gaan en toen ik de bus in stapte viel het me op dat we met zoveel verschillende oudwestenaren waren.

De aankomst op de begraafplaats vond ik indrukwekkend. Het monument was heel groot en er liepen veel militairen in verschillende uniformen rond. Uit alle delen van het land en daarbuiten waren mensen gekomen. Er was een tribune gebouwd en dat was maar goed ook want het was een lange zit voordat alle kransen op hun standaards stonden. Na het officiële gedeelte mochten wij een roos bij een graf of het monument neerleggen. Ik heb lang bij het monument stil gestaan met het besef dat ik door deze mannen in 1944 in bevrijd gebied geboren ben.

Mariane Maaskant

Uit huis maar aan tafel

Woonstad heeft verschillende projecten in Het Oude Westen in de week staan: de Gaffelstraat, de Drievrienden(dwars)straat, de Sint-Mariastraat, de Bajonetstraat, Adrianastraat, Adrianaplein en Kogelvangerstraat. Die hebben één ding gemeen: ze duren allemaal erg lang. Het is vaak niet eens duidelijk of zo'n project op een haar na gevild is, dan wel op sterven na dood.

Als de huizen leeg staan hoeven sloop/ nieuwbouw- en renovatieprojecten niet zo lang te duren, maar de huizen zijn bewoond en Woonstad kan niet om al die bewoners heen. Bovendien is het bij wet verplicht om zijn plannen aan de zittende bewoners voor te leggen en die met hen te bespreken. Ook de gemeentelijke overheid heeft bewonersparticipatie hoog in het vaandel staan en Woonstad zelf zegt keer op keer dat het daar serieus werk van willen maken. Maar hoe krijg je bewoners aan de onderhandelingstafel als je ze eigenlijk uit hun huis wil zetten?

Dromen

In de Sint-Mariastraat wil Woonstad het overgrote deel van de huizen verkopen, maar daarover zweeg het aanvankelijk in alle talen. Sterker nog: de bewoners werden uitgenodigd voor een droomsessie. Ze mochten met Woonstad dromen over de toekomst van hun straat. Die droom werd ruw verstoord toen een medewerker van de huisbaas zich liet ontvallen dat Woonstad het overgrote deel van de woningen wil verkopen. De meeste bewoners kunnen zich geen koophuis veroorloven. Ze waren boos en staakten het overleg. Regiodirecteur Vermeeren en bemiddelaar Piet Huiskens kwamen eraan te pas om de gemoederen tot bedaren te brengen. Het kostte enige moeite om de bewoners weer rond de tafel te krijgen. Maar dat lukte.

Samenwerken

Vermeeren beloofde beterschap. Ze zei dat de plannen nog niet vast stonden en erkende dat Woonstad in het ver-

volg meer rekening zou houden met de belangen van de bewoners. Het was de bedoeling dat het plan nu echt samen met de bewoners werd ontwikkeld. En om daar zeker van te zijn, tekende zij een samenwerkingsovereenkomst. Daarin werd geregeld hoe de samenwerking diende te verlopen, welke rol de bewoners daarbij kregen en wat hun rechten waren. De bewoners waren natuurlijk nog wel achterdochtig, maar ze staken opnieuw heel veel tijd in het overleg met Woonstad. Achteraf stellen ze vast dat Woonstad vrijwel geen van de afspraken uit de samenwerkingsovereenkomst is nagekomen. Woonstad hield onvoldoende rekening met de belangen van de bewoners, het hield informatie achter en het stelde de bewoners keer op keer voor een voldongen zaak. Het was allemaal erg teleurstellend en de belangstelling voor het overleg met Woonstad nam zienderogen af, maar Woonstad keerde het tij door een nieuw plan aan de bewoners voor te leggen. Ook dat lukte.

Zelfbeheer

Woonstad verklaarde zich bereid om enkele panden voor 1500 euro per stuk (6 woningen) aan een vereniging van bewoners te verhuren. Het was de bedoeling dat de bewoners de huur inden en dat ze het onderhoud van de binnenkant van de panden voor hun rekening namen. Op die manier zouden de huren ongeveer honderdvijftig euro pp lager kunnen uitvallen. De bewoners waren enthousiast en staken er opnieuw veel enthousiasme in. Nog voor de jaarwisseling lag er al een voorstel van de bewoners ter tafel. Inmiddels zijn ook de statuten en het huishoudelijk reglement gereed. De bijdrage van Woonstad bleef beperkt tot een intentieverklaring die tot ieders verbazing niet de intentie van Woonstad weergaf, maar de voorwaarden opsomde waaraan de zelfbeheerders moesten voldoen. Ze werden geacht in te stemmen met de huuropzeggingsprocedure die inmiddels was gestart. Praten met de pers was uit den boze en voor juridisch

advies moesten ze zich verlaten op een door Woonstad aangewezen adviseur. Toen de bewoners daar niet op ingingen trok Woonstad de stekker uit het zelfbeheer. De bewoners beklagden zich opnieuw over de gang van zaken, deze keer tegenover de directie en de raad van commissarissen van Woonstad en deze keer in een brief van zes kantjes. De bewoners laten zich bovendien juridische adviseren om te voorkomen dat Woonstad opnieuw loze beloften doet. Wat hen betreft lukt dat deze keer niet.

Belofte maakt schuld

In de Sint-Mariastraat liet Woonstad de bewoners dromen over hun toekomst terwijl het wist dat daar binnen de plannen geen ruimte voor was. Het tekende een samenwerkingsovereenkomst, maar werkte niet samen. Het zegde zijn medewerking toe aan een zelfbeheerproject, maar stelde onrealistische eisen en staakte de medewerking terwijl het project nog in de kinderschoenen stond. Dit soort ervaringen blijven jammer genoeg niet beperkt tot de Sint-Mariastraat. Huurders uit allerlei wijken zonden tientallen ingezonden brieven aan de Havenloods. Daarin verweten ze Woonstad dat het niet recht door zee is en dat het allerlei toezeggingen deed die het vervolgens niet nakwam (zie www.aktiegroepoudewesten.nl). Bestuursvoorzitter Molenaar nodigde de brievenschrijvers uit voor een gesprek, maar bleef die ontmoeting op het laatste moment af. Woonstad verkoos de veilige omgeving van de eigen website voor een reactie onder de kop “We kunnen wel veel maar niet alles”. Volgens Woonstad is de kritiek in de pers afkomstig van ‘een handjevol bewoners’ die hun huur laag willen houden. In het artikel treffen we geen spoor van zelfkritiek, ook geen reactie op het verwijt dat Woonstad zijn afspraken niet nakomt. We vinden het niet zo vreemd als bewoners gehecht zijn aan een lage huur, maar wie zijn afspraken niet nakomt, heeft wat uit te leggen. Belofte maakt schuld.

COLUMN VAN
Hannie

Rotterdam heeft het al een poosje door, de stad moet groener. En het Oude Westen doet daar aan mee. Als ik door de wijk loop zie ik steeds meer groene plekken. Bij het CBK staan stokrozen. In de Gou- vernestraat liggen de druivenstek- ken. Die horen toch in de grond in plaats van ze bij de vuilcontainer te dumpen? In de Bloemkwekersstraat wordt het steeds kleuriger met de XXL geveltuinen. Zou Woonstad al gereageerd hebben? Ze zouden er toch blij mee moeten zijn nu de waarde van de huizen omhoog gaat. Of werkt dat niet zo? Vorige week hoorde ik dat ze ook de Zijde- win- destraat groen aan het maken zijn en dat ze de kopse kanten van de muren van de straten die op het Weena uitkomen ook groen willen. Soms droom ik ervan hoe mijn Oude Westen eruit zou zien. In ieder geval veel minder blik op straat. Natuurlijk weet ik dat ik dan veel autobezitters over me heen krijg, maar wij hoeven de lege parkeerplekken toch niet vrij te houden voor mensen die zo af en toe de wijk bezoeken. En de mensen uit de wijk kunnen hun auto in de parkeergarage zetten. Het is dus maar een droom en dat staat nog steeds vrij. Dus veel minder auto's. Sommige straten zouden dan speel- straten worden met leuke dingen voor de kleinere kinderen, want die krijgen in die voetbalkooien vaak geen kans. Natuurlijk komt er ook veel groen en kleur en het hele jaar bloemen. En overal van die Gaudi banken. Je weet wel met dat kleurige mozaiek. Meer functionele kunst zou niet gek zijn. Iets waar je op kunt klimmen. En voor de ouderen misschien van die vaste tafels waar je op kunt schaken of dammen of iets dergelijks. Kortom iedereen op straat. En dan kijk ik naar buiten en het giet en hagelt. Niet echt weer om lekker buiten te zitten. Maar met het groener maken gaan we door. Straks is er weer een plantjesruildag in het Ruilpunt. Ik zal eens kijken of ik nog genoeg zaadjes heb. Ik ga in ieder geval even langs.

De Nieuwe Binnenweg kleurt groen

Op zaterdag 23 juni van 13:00 tot 17:00 uur vindt op de Nieuwe Binnenweg tussen 's Gravendijkwal en het Eendrachtsplein weer het levende beelden festival plaats. Vliegende zeepaardjes, robuuste pompoenen en een vlinder tussen de stokrozen.

Na het groene dak op het huizenblok Nieuwe Binnenweg nr. 36 t/m 120, de Tussentuin in de Gaffelstraat en de tentoonstelling De geheime tuin in het CBK, kleurt de Nieuwe Binnen- weg voor één dag helemaal groen. Tijdens het levende beelden festival De Nieuwe Binnenweg ...leeft! zijn er optredens van een waarzeggende boom, dansende pompoenen, een vlinder etc. Bezoekers kunnen genie-

ten van bizarre, lieve en ondeugende karakters: van Roodkapje tot een ganzenhoedstertje en van elfjes tot juffrouw Suikerspin die de heerlijkste suikerspinnen draait. Het ene beeld staat zo lang mogelijk stil. De ander reageert op het publiek door ze te laten schrikken of om een handkus te vragen. De opening van de zevende editie is om 13:00 uur op het pleintje bij de van Speykstraat. Naast levende beelden is er ook straattheater en muziek. Een Turkse schoenmaker poetst vliegensvlug je schoenen, Baron van Munchhausen komt via een kanon aangevlogen en een stelletje potloodventers probeert je te verleiden tot de aankoop van een ... Op het kruispunt met de Mathenes- serlaan staat een tijdelijke wegwijzer voor Theater in de Bocht (Nieuwe

Binnenweg tussen de Mathenes- serlaan - 's Gravendijkwal). De speeltijden van alle acts in Theater de Bocht starten op het hele uur en duren een half uur. De speeltijden van het optreden van Baron van Munchhausen (pleintje ter hoogte van Speykstraat): 14:00 - 14:30 uur, 15:15 - 15:45 uur en 16:30 - 17:00 uur. In de Tussentuin gelegen op 30 meter van de Nieuwe Binnenweg aan de Gaffelstraat is volop muziek tussen 15:00 en 18:00 uur met o.a. wereldkampioen kunstfluiten en bij de Paradijserkerk treedt het kwartet Choros Limoneros op.

Kinderbeelden
Kinderen kunnen zich de hele mid- dag bij Circus Rotjeknor bekwamen in jongleren en acrobatiek. Daarnaast is er een stukje van de straat gereser- veerd voor kinderbeelden. Wie kin- derbeeld wil zijn, kan zich opgeven via meulenbergpetra@gmail.com. Het mooiste, grappigste, bijzonderste kinderbeeld wint een prijs. Kom kijken, wandel rond en laat je je verbazen. Voor meer informatie zie: www.nieuwebinnenwegleeft.nl. Facebook: festival nieuwe binnenweg leeft

Gedichtenbomen

Woensdag 23 mei werden ze onthuld, de Gedichtenbo- men op de blinde muren van Openbare School Babylon. Buurtbewoner Lily Corver maakte het ontwerp en voerde

Daar zit de uil, Hij zegt geen woord
Hoe meer hij zwijgt, Hoe meer hij hoort

het werk uit. De dag was extra feestelijk omdat de bewoners zich sterk hebben gemaakt voor behoud van Duimdrop op het Adriananplein. En dat lijkt te gaan lukken. Maar ze kunnen nog wel wat financiële steun gebruiken.

Heb ik het mis? Ik hoor gesis. Gevaar, gevaar, Kijk daar

'De tijden zijn veranderd. Het Oude Westen moet weer een voorbeeld worden. Meer initiatief van bewoners, daar wordt de wijk beter en mooier van.'

Ik ben te gast in De Werkplaats, op de Hudsonstraat. Dit is het 'labora- torium' van Piet Huiskens, de oprichter ervan. Aan de muur hangt een grote luchtfoto van het Dakpark, zoals het wordt. Als alles volgens plan verloopt, kan op de daken van de bedrijfsruimten op de Vierhavensstraat binnen twee jaar gewandeld, gerecreëerd en gespeeld worden. Tussen het groen, op negen meter hoogte! Het idee is bedacht door stadsont- werpers, samen met de bewoners van de wijk Bospolder-Tussendijken. Het is een prachtig voorbeeld van hoe bewoners, door zich te organiseren en samen te werken - 'en volhardend te zijn' - ideeën en wensen over de buitenruimte kunnen waarmaken. En dat is precies waar Piet Huiskens voor staat. Hij is gespecialiseerd in het begeleiden van verandertrajecten in wijken. 'Het belangrijkste is dat alle partijen erbij betrokken worden. Niet alleen corporaties, gemeentes en projectontwikkelaars, maar ook bewoners en ondernemers.'

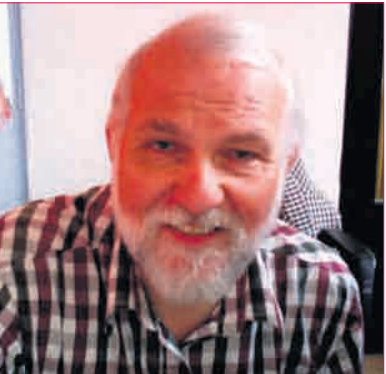

En, dat kan dus anders in het Oude Westen, aldus Huiskens. Hij heeft recht van spreken. Opgeleid als bouwkundig ingenieur, is hij al sinds de jaren zeventig als extern des- kundige betrokken bij de stadsver- nieuwing in het Oude Westen. De rode draad in zijn werkzaamheden is het stimuleren van een actieve rol van bewoners. Op dit moment is hij 'coach' van het bewonersinitiatief Oude Westen Eigenwijs (OWEW). Hij zoekt naar nieuwe manieren om bewoners te betrekken bij initiatie- ven in de wijk. 'De afgelopen jaren is het te vaak gebeurd dat wijkbe- woners pas op de hoogte werden gesteld als alles al was besloten en geregeld.' Terwijl van oudsher de initiatieven juist uit de wijk kwa- men. Volgens Huiskens is het Oude Westen sinds de jaren zeventig de bakermat van het anders denken over de maakbaarheid van je eigen omgeving. 'Het Oude Westen was altijd tien stappen verder dan de rest van de stad. Het was een soort laboratorium.' Bewoners, gemeente en instanties vormden een netwerk om zo, via overleg en soms actie, de voorzieningen in de wijk te verbete- ren. Aktiegroep Oude Westen is in 1970 met dat doel opgericht. Het is dan ook niet zomaar een bijeenge- raapt clubje actievoerders. 'Nee, de Aktiegroep is een netwerk. Met vele gezichten. Zij werkte altijd samen met andere partijen; binnen en buiten de wijk. Om iets te bereiken

moet je namelijk je deur uit.' Moet dat dan anders? Moeten we vaker onze deur uitstappen? Inderdaad. Volgens Huiskens zijn de tijden veranderd. Bijvoorbeeld door forse bezuinigingen bij de (gemeentelijke) overheid. Subsidies zijn niet meer zo vanzelfsprekend. 'Maar dat kan je ook positief zien. De bezuinigingen zijn een gegeven. De overheid trekt zich terug Er komt dus ruimte voor initiatief.' Daarnaast heeft de overheid ook een verant- woordelijkheid. 'In plaats van alleen maar de stoppen eruit te trekken, is zij verplicht mee te zoeken naar alternatieve oplossingen.' Maar zijn er al niet heel veel actieve bewoners in het Oude Westen? 'Ja', zegt Huis- kens. En toch kan het anders. 'We moeten ondernemender denken: Wat willen we? Hoe en met wie gaan we dat doen? Wat hebben we er zelf voor over?' Het klinkt eenvou- dig: de voordeur uit en met elkaar aan de slag. En zo is het volgens Huiskens ook. 'Het gaat om ons, de bewoners, dus wij moeten zorgen dat we op tijd aan tafel zitten!' Sa- men met andere partijen, natuurlijk. Zoals corporaties, de gemeente, bedrijven, planologen. Maar het ini- tiatief moet weer meer vanuit de be- woners komen. Huiskens noemt een aantal succesvolle voorbeelden: de nieuwe voortuinen in de Bloemkwe- kersstraat, de Tussentuin, het plan voor een leeszaal, de verschillende initiatieven in de Gouvernestraat. Toch blijft de vraag: waar halen we al die bewoners met ideeën, tijd, en opgestroopte mouwen vandaan? Dat is de uitdaging volgens Huis- kens. 'Het is een kwestie van anders denken.' Maar in plaats van te lang te denken: 'We moeten niet praten, maar doen.' De Aktiegroep, de Buurtwinkel, de ondernemers, de bewoners, iedereen in de wijk maakt deel uit van het netwerk. Tijdgebrek, geen zin of een taalachterstand mag geen excuus zijn. 'Iedereen kan iets bijdragen aan zijn of haar eigen omgeving.'

Even voorstellen

In het Oude Westen is afgelopen maand een nieuwe opbouwwerker van start gegaan. Zijn naam is Serrie Kamerling. Sommige bewoners zal die naam misschien bekend in de oren klinken. Dat kan, want tot 17 jaar geleden woonde Serrie heel lang in de wijk. Serrie gaat in het Oude Westen vooral ook bewoners met ideeën voor een bewonersinitiatief ondersteunen en zich ook met taal- achterstand en Oude Westen-woon- servicegebied bezig houden. Op dit moment ondersteunt hij bewoners ook bij de voorbereidingen van het

Zomerfeest op 23 juni. Serrie werkt op maandag en woensdag en is te bereiken bij de Aktiegroep.

De toekomst van Odeon

Dinsdag 12 juni om 19.30 uur

Gaat Odeon per 1 januari 2013 echt de deuren sluiten of is een doorstart mogelijk? Hoe ziet een ander en beter leven van Odeon eruit? Aan de kant van de grote zaal: de sport. En aan de kant van de kleine zaal: theater, schoolmusicals, aktiegroep-café, muzieklessen, een filmhuis en ook een leeszaal? En zullen we dan maar gelijk de voorkant en ach-

terkant verbeteren? Odeon weer herkenbaar maken vanaf de straat en gebruik maken van de prachtige plek aan het park. Kortom: Odeon weer in zijn oude luister herstellen en tegelijkertijd vernieuwen. **Meedenken, meepraten, meedoen? Kom op dinsdagavond 12 juni om 19.30 uur naar Odeon.**

Voor

Fotocollage Wolbert van Dijk

Na

Activiteiten in Laurens Antonius Binnenweg

Karaokemiddag

Op vrijdag 15 juni bent u vanaf 14:00 uur van harte welkom voor een feestelijke karoakemiddag in het restaurant. Iedereen is uitgenodigd om mee te zingen, te luisteren en te dansen of vraag een leuk verzoeknummer aan! **Toegang gratis.**

Vaderdagdiner

Op Vaderdag, zondag 17 juni, biedt Antonius Binnenweg een heerlijk 3-gangen Vaderdagdiner aan. Vanaf 12:30 wordt u welkom geheten met een aperitief. Om 13:00 uur zal het 3-gangendiner van start gaan. De prijs voor het diner is 17,50 per persoon. De vrienden van Antonius krijgen op vertoon van hun persoonlijke vriendenpas 2012 korting en betalen slechts 8,50. U kunt zich opgeven vóór 14 juni in het restaurant van Antonius Binnenweg of op het nummer 010-2412948.

Jazz

Zaterdag 30 juni zijn er vanaf 14:30 uur drie spetterende Jazz optredens te beluisteren in de recreatiezaal van Antonius binnenweg, aangeboden door de organisatie van het North Sea Round Town Festival. **Toegang gratis..**

Bingo in Antonius Binnenweg

Iedere donderdagavond wordt er in Antonius Binnenweg een gezellige bingoavond georganiseerd. We beginnen om 19:00 uur. Er worden zeven rondes gespeeld en de kosten per ronde zijn 30 cent. U krijgt een gratis kopje koffie of thee aangeboden. De laatste zaterdag van de maand vindt er een grote prijzenbingo plaats! De kosten hiervoor zijn 1,- per ronde. Iedereen is welkom

Voor meer informatie over de activiteiten kunt u terecht bij Gerda de Ruiter of Iris van der Sluis op het nummer 010-2412972.

Ipadparticipatie

Verleiden is al zo oud als de weg naar Kralingen. In het verleden deelden missionarissen kraaltjes uit om de 'wilden' te verleiden tot een ander geloof, maar vandaag de dag kom je daar niet meer mee weg. Om mensen tot het gewenste gedrag te verleiden moet je al gauw mobieltjes uitdelen. Onlangs werd het participatieplan van Woonstad genomineerd voor de innovatieprijs van de Nederlandse corporaties. De genomineerde die de meeste stemmen op zich weet te vergaren krijgt de prijs. Dus riep de website van Woonstad iedereen op om op hun participatieplan te stemmen: 'Stem op Woonstad en win een ipad!'. Je hoort wel vaker dat een ipad wordt ingezet om mensen tot deelname te verleiden, maar bij een participatieplan kun je dat toch wel curieus noemen.

In 2010 besloot Woonstad Rotterdam hoe het voortaan met participatie om zou gaan. Naast de directie zou een klantenraad komen, op complexniveau was een bewonerscommissie gedacht en in de wijken zou een 'vaste bewonersgroep' de lakens uitdelen. Aan die 'vaste bewonersgroep' werden hoge eisen gesteld. De groep moest een 'afspiegeling van de wijk' zijn, en in staat om 'ALLE belangen van ALLE wijkbewoners tegen elkaar af te wegen'. Woonstad heeft nog geen energie gestoken in het vormen van zo'n groep voor Het Oude Westen en het valt nog te bezien of de wijk zich in zo'n keurslijf laat persen. Gelukkig is Het Oude Westen niet op zijn mondje gevallen en als Woonstad nog wat beter luistert, kunnen de bewoners zich rechtstreeks tot hun huisbaas wenden. Als je alles via zo'n groep moet sluizen wordt de weg immers alleen maar langer.

Woonstad maakt echter aanstalten om Het Oude Westen alsnog aan zo'n 'vaste bewonersgroep' te helpen. Wij vroegen ons af waarom Woonstad terugvalt op dat oude plan terwijl het een nieuw en innovatief participatieplan heeft, waarmee het zelfs prijzen hoopt te winnen. Woonstad beweert dat het om één en hetzelfde participatieplan gaat, maar erg overtuigend klinkt dat niet. Want kun je een twee jaar oud, niet gerealiseerd plan eigenlijk wel nieuw en innovatief noemen? De website van Woonstad bevestigt de indruk dat Woonstad een volkomen andere koers is ingeslagen.

Daar staat met zoveel woorden: 'De nieuwe aanpak zorgt ervoor dat meer klanten kunnen meepraten. Niet langer zijn het alleen kleine clubs van bewoners die 'namens' alle klanten spreken. In de nieuwe aanpak trekt Woonstad Rotterdam de wijken in.

Dat doen we niet meer alleen door vergaderen, maar ook door andere vormen (zoals speeddaten, straatontbijt, themabijeenkomsten) waardoor meer mensen kunnen meedoen. Want we vinden het belangrijk om van al onze klanten te horen hoe ze willen wonen: jong en oud, huurders en kopers, mensen met een smalle of een bredere beurs en mensen met verschillende culturele achtergronden en leefstijlen.'

Dat klinkt toch heel anders dan een klantenraad, een bewonerscommissie en een 'vaste groep' die ALLE belangen van ALLE bewoners tegen elkaar afweegt. Het valt niet vol te houden dat het hier om één en hetzelfde plan gaat. Nog voor het oude participatieplan is uitgetest staat er al weer een nieuw op stapel. En hoe innovatief dat ook moge zijn, al die tijd staat de participatie in Het Oude Westen op een laag pitje.

Om te beginnen een leeszaalfestival

Lezen voedt de verbeeldingskracht. Dat bleek weer eens tijdens de eerste gedachtenwisseling over een leeszaal in het Oude Westen. In een leeszaal moeten naWtuurlijk boeken zijn, die liggen in tal van boekenkasten bij de mensen thuis weg te kwijnen. We kregen er al een hoop aangeboden, de kunst is om een goede selectie voor jong en oud te maken. Boeken kunnen ook als lokaas en bewegwijzering in vogelhuisboekenkastjes op andere plekken in de wijk liggen, bijvoorbeeld in het wijkpark. In de leeszaal liggen binnenlandse en buitenlandse kranten, want die worden door de crisis voor veel mensen onbetaalbaar. Lezers zijn geen zwevers, ze weten hoe het zit in de wereld. In een leeszaal kan je tussen mensen zitten zonder gezellig te moeten zijn, er zijn stille studeerplekken; én er is goede koffie, want lezers hebben smaak. Het is een plek waar leesclubjes bij elkaar komen, conversatielessen in de Ne-

derlandse taal worden gegeven, en wordt voorgelezen voor kinderen én voor ouderen en slechtzienden. Op poëzieavonden ontdekken mensen de leuke, gekke kanten van die moeilijke Nederlandse taal, maar kunnen ze ook genieten van gedichten en liederen uit dierbare of onbekende verre landen. Er is een speciale plank met boeken over de geschiedenis van de wijk en er zijn obscure tijdschriften die je nergens anders bij elkaar vindt.

Oude Westen en de rest van Rotterdam West

Naar zo'n leeszaal gaat de buurvrouw met kind van om de hoek en de nieuwsgierige meneer verder weg in West die gelezen heeft over deze bijzondere leesplek. Doordat de bibliotheek in de Vierambachtstraat ook gesloten wordt, ontstaat er in Rotterdam namelijk een bibliotheekloos gebied met zo'n 70.000 inwoners! Dat is culturele armoede, maar ook een sociaal risico. Om een levendige wijk te blijven, heeft het Oude Westen aantrekkelijke publieke ruimtes zoals een leeszaal nodig. Plekken waar onbekende mensen bekende gezichten kunnen worden. Er vinden onverwachte gesprekken over

onalledaagse onderwerpen plaats, maar je kunt er ook folders vinden met praktische informatie. Samen ervoor zorgen dat die leeszaal er komt, is het heft in eigen hand nemen; niet afhankelijk zijn van wat een paar ambtenaren voor ons bedenken. Er zijn genoeg mensen, fondsen en instanties die kunnen helpen, maar het begint met onze eigen creativiteit en inzet. Dus laten we een leeszaalfestival organiseren. Een leeg winkelpand inrichten met lekkere leunstoelen, kranten, volle boekenkasten en een week lang activiteiten die een inspirerend voorproefje geven van onze ideale leeszaal, zoals een ruilboekenbeurs, een literair café, een voorleesmiddag, een tijdschriftenshow en.... Vindt u dat wat? Heeft u ideeën? Wilt u wat doen? Bel: 010-4137089, of mail: boeket@antenna.nl.

Open Middag in 'De Gaffel'

Op woensdag 13 juni is er een open middag in "De Gaffel" aan het Gerrit Sterkmanplein. Sinds enkele maanden zitten in de Gaffel het Activeringscentrum Bijna Alles en Kunstenaars atelier Herenplaats van Pameijer samen met Stichting Jong en kinderopvang De "Groeibriljant". Op deze open middag willen ze laten zien wat er voor de buurtbewoners tegenwoordig allemaal te doen is in de Gaffel. De middag begint om 13:00 uur en eindigt om 16:00 uur.

Er is onder andere een tentoonstelling van de Herenplaats te zien, workshops schilderen op muziek en djembe dansen, waar iedereen aan mee kan doen. Er zijn activiteiten voor de kinderen en voor alle bezoekers lekkere hapjes en drankjes uit de keuken van Pameijer. Dus kom vooral even langs op een gezellige middag in de Gaffel.

Wonen in het Oude Westen

Op zoek naar een ander huis

Special:
woonwensen-
onderzoek
Oude Westen

Het Oude Westen is populair. Mensen wonen er lang en het is moeilijk om een huis te vinden, ook als je binnen de wijk wilt verhuizen. Een groepje wijkbewoners maakt zich daar zorgen over. Zij begonnen een bewonersinitiatief met de vraag: lukt het om binnen de wijk te verhuizen?

Wethouder Karakus: “Bijzonder aan dit onderzoek is dat bewoners er zelf om hebben gevraagd. Dit laat de verbondenheid zien die bewoners van het Oude Westen voelen met hun wijk. Ik ben daar erg blij mee. Het is voor mij een mooi voorbeeld hoe wijkbewoners samen zorgen voor een prettige wijk.”

Wonen is meer dan een huis

Initiatiefnemer Suzan Kogak: “We interviewden zo’n dertig wijkbewoners die een woning zoeken in het Oude Westen. De meesten kiezen bewust voor de wijk. Ze willen alleen maar verhuizen omdat de huidige woning niet meer past. Zij voelen zich verbonden met het Oude Westen. ‘Het Oude Westen is onze thuisplek’, horen we van veel bewoners. Zij wonen er niet alleen, maar vertellen dat zij écht leven in de wijk. Ze voelen zich hier vertrouwd, geaccepteerd en veilig. Wonen is méér dan alleen een huis. De omgeving, de kinderen die in de buurt op school

zitten, je familie, kennissen en de zorg voor bijvoorbeeld je ouders die in de buurt wonen. Dat telt allemaal mee!”

Lena¹ (49 jaar): “Het Oude Westen is mijn thuis, ik ken en praat met veel mensen in de wijk. Ik heb geen familie in Nederland en zie de mensen uit de wijk als mijn familie. Mijn jongste kinderen zijn hier geboren. Ze doen het goed op school en hebben het er naar hun zin. Ze zingen in een koor, sporten bij Odeon, gaan naar een meidenclub en doen mee aan een jongerenpanel. Ik ben trots op mijn kinderen en ik ben blij dat ik hier woon. Ik krijg veel hulp en steun van het maatschappelijk werk en het wijkpastoraat. Ik ben twee keer per week gastvrouw bij de Aktiegroep het Oude Westen. Dat is allemaal heel belangrijk voor ons gezin.”

“We helpen een oudere tante en haar man. We brengen hun iedere dag eten.”

Inzet en steun geven

Veel mensen doen iets voor de buurt en buurtbewoners. Indra (46 jaar) woont 23 jaar in de wijk: “Ik ken veel mensen en ben actief in de wijk. Zo organiseer ik koffieochtenden, werk ik bij het Welkomproject en organiseer ik samen met anderen de vrouwendag. Ook zit ik in de ouderraad en ben ik overblijfmoeder.” Sommige woningzoekenden zijn bijna dagelijks een individuele steun voor mensen in de buurt: oppassen op kinderen, mantelzorg voor een oudere tante, oom of ouders, intensievere buurthulp waaronder boodschappen doen en eten koken, of steunen bij ziekenhuisbezoeken.

Inzet en steun ontvangen

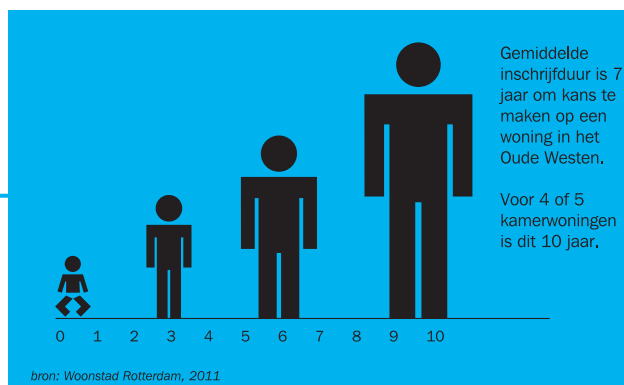
We hoorden ook van bewoners dat zij graag in de wijk willen blijven wonen omdat zij zelf steun krijgen van mensen uit de buurt. Door de jaren heen hebben zij een vrienden- en kennissenkring in de wijk opgebouwd, mensen die hen helpen. Sommige woningzoekenden hebben veel aan vertrouwenspersonen uit de buurt zoals de huisarts, het maatschappelijk werk, het wijkpastoraat of een dochter.

“De buurt is een stabiele factor in het leven van mijn kinderen.”

1 In dit artikel gebruiken we niet de echte namen van de geïnterviewden.

Moeilijk om een andere woning te vinden

Inschrijfduur reguliere woningzoekenden – Oude Westen 2010

Uit alle verhalen blijkt dat het heel moeilijk is om een woning te vinden in het Oude Westen. Sommige mensen zijn al jaren op zoek. Fatima (34 jaar) zoekt naar een passend huis voor haar man en drie kinderen. “Ik heb sinds 2003 een woonpas en merk dat het moeilijk is om een huis in de wijk te vinden. Voor een huis in de Bloemstraat stond ik op de 37ste plaats.” Maaïke (52 jaar): “Ik verwacht niets meer. Het is heel moeilijk om een andere woning in het Oude Westen te vinden. Ik sta al vijf jaar ingeschreven en ben vierenhalf jaar actief aan het zoeken en reageren. Ik ben nog nooit uitgenodigd om een woning te bekijken!”

De cijfers laten zien dat de woningzoekenden gelijk hebben. Iemand die een sociale huurwoning in het Oude Westen zoekt, moet gemiddeld zeven jaar ingeschreven staan als woningzoekende om kans te kunnen maken. Voor een vier- of vijfkamerwoning moeten bewoners gemiddeld maar liefst tien jaar staan ingeschreven. De slaagkans in het Oude Westen is veel lager dan het Rotterdamse gemiddelde.

“Sta je tien jaar ingeschreven, is de kans groot dat een urgent toch voor gaat.”

De wijk zit op slot

Hoe komt het toch dat het zo moeilijk is om in het Oude Westen een andere woning te vinden? Ten eerste is het Oude Westen gewoon een hartstikke populaire wijk. Er is enorme ‘concurrentie’ tussen woningzoekenden. Een medewerker van Woonstad Rotterdam: “Het Oude Westen staat in de top drie van meest populaire wijken in Rotterdam. De wijk is heel geliefd.” Gemiddeld zijn er per woning tweehonderd reacties op alle geadverteerde woningen in het Oude Westen. Op de vier- en vijfkamerwoningen komen gemiddeld 420 reacties per woning binnen.

Ten tweede komen er weinig (huur)woningen vrij in de wijk. De eerste weken van mei stond er geen enkele sociale huurwoning in het Oude Westen op internet. Mensen uit het Oude Westen blijven lang in dezelfde woning wonen en

verhuizen weinig. Natuurlijk blijven veel mensen op hun plek zitten omdat ze tevreden zijn. Maar er is meer aan de hand. Zo krijgen huurders die een andere huurwoning willen te maken met een enorme huurverhoging. Ook al verhuizen ze naar een kleinere sociale huurwoning, dan nog moeten zij vaak meer huur gaan betalen. Dat stimuleert het verhuizen natuurlijk niet. Ook de strengere hypotheekvoorschriften maken het verhuizen naar een eventuele koopwoning moeilijker (Volkskrant, 23 december 2011).

Verder zijn er veel dezelfde huurwoningen in de wijk: driekamerwoningen zonder lift. Ben je op zoek naar een andere type huurwoning in de wijk, dan is die moeilijker te vinden. Het slopen, verbouwen en verkopen van sociale huurwo-

ningen geeft extra druk op het aantal schaarse gewilde woningen. De verkoop van sociale huurwoningen is vele woningzoekenden een doorn in het oog. Zij hebben hierdoor minder kans op zo’n woning. Ashraf (45 jaar) stelt: “Bied geen woning te koop aan in het Oude Westen. Daarmee sluit je de huidige bewoners uit die geen woning kunnen kopen.”

Gemiddeld aantal reacties op geadverteerde woningen in de krant en op internet – Oude Westen 2010

Totaal aantal reacties op de 93 woningen die via Woonnet-Rijnmond geadverteerd zijn

15.404

“Huurders krijgen forse huurverhogingen voor hun kiezen als ze van de ene naar de andere sociale huurwoning gaan. Dat is geen aanmoediging om te verhuizen.”

Steun van vrijwilligers

Sinds enkele maanden geven twee bewoners in de buurtwinkel steun aan woningzoekenden. Dat is natuurlijk fantastisch. Elke ochtend kunnen wijkbewoners om 10.00 uur terecht in de buurtwinkel met vragen over het zoekstelsel. De vrijwilligers luisteren naar de verhalen van woningzoekenden en maken hen wegwijs in het stelsel. Ook geven ze tips bij het zoeken.

Bent u actief in een buurtgroep of werkgroep en wilt u een presentatie over het zoekstelsel? Dan kan dat ook. Een vrijwilliger komt graag het stelsel aan buurtgroepen uitleggen. Maak kennis met de vrijwilligers, maak gebruik van hun steun of doe zelf ook mee!

Meer informatie: neem contact op met Petra van den Berg, buurtwinkel, Gaffelstraat 1-3, tel: 010-436 17 00

Praktische tips

Gina Thijssen is mede initiatiefnemer van het onderzoek: "Het stelsel waarmee je sociale huurwoningen moet zoeken is ingewikkeld. Ook is het anoniem. Zeker voor mensen die niet zo goed zijn in de Nederlandse taal of geen computer hebben, is het zoekstelsel lastig. Zelf kwam ik bijvoorbeeld pas na drie keer bellen achter de juiste informatie over het activeren van mijn woonpas. Een ander huis zoeken doe je niet elk jaar. Het is daarom logisch dat je niet precies weet hoe je dat moet aanpakken. Sommige mensen denken dat je makkelijk urgentie kunt krijgen. Maar helaas is dat niet meer zo. Al met al is het belangrijk dat mensen zich op tijd en goed informeren."

1.

Ook al woon je nu nog goed, schrijf je toch al in als woningzoekende!

Tips:

2.

Bereid je goed voor op je woontekomst. Is je huidige woning groot genoeg voor je gezin of heb je nog geen moeite met traplopen? Het is verstandig om je voor te bereiden. Want je maakt pas kans op een andere woning in de wijk met een gemiddelde inschrijfduur van zeven jaar.

3.

Laat je goed informeren over het zoekstelsel en je kansen. Als je weet hoe het precies zit, kun je ook beter begrijpen en accepteren wat je moet doen. Daarna kun je beter beslissen over een volgende stap, wat die stap dan ook mag zijn.

4.

Doe zelf actief mee! Geef je op bij de Actiegroep en organiseer je in werkgroepen. Een aantal gezinnen wil graag met elkaar verder praten. Er is een groepje oudere buurtbewoners dat graag wil nadenken over 'goed oud worden in de wijk'. Ook zijn er bewoners die iets willen doen aan de leegstand in de wijk.

5.

Tijdens het onderzoek hoorden we dat sommige mensen graag tips en informatie met elkaar uitwisselen. Sluit je aan en deel je ervaringen met andere bewoners. Samen sta je sterk!

6.

Woont u te krap of heeft u moeite met traplopen en wilt u graag uw situatie samen met andere buurtbewoners veranderen? Werk samen met andere bewoners.

7.

Zoek je een andere woning, reageer dan tijdens de zomerperiode omdat dan veel woningzoekenden op vakantie zijn en de kans groter is.

8.

Realiseer je dat het lang duurt voordat je kunt verhuizen en pimp je huidige woning op door bijvoorbeeld nieuwe (kleinere) meubels te zoeken, spiegels op te hangen en de muren wit te verven.

9.

Wil je een woning kopen? Informeer je vooraf goed! Realiseer je dat naast de hypotheek er ook andere financiële lasten bij komen, zoals verzekeringen en een bijdrage bij de Vereniging van Eigenaren.

Handige aanpak

Om het toch leefbaar te houden, pakt een aantal moeders het uit nood praktisch aan. Mounia (40) woont met haar man en drie kinderen (11 en 8 jaar en 3 maanden) in een benedenwoning met een tuin, een woonkamer en twee slaapkamers. De woning is prima, maar te klein. "Ik ben al meer dan vijf jaar ingeschreven, maar het lukt niet om een grotere woning in de wijk te vinden. Ik wil er niet te veel energie aan verspillen. Ik investeer in mijn huidige woning. Ik knap de boel op, zodat we weer prettig kunnen wonen. Ik blijf niet met een donkere kleur zitten,

dat vind ik niet fijn. Mijn advies aan andere gezinnen: 'Laat de woning niet verwaarlozen, hou het leefbaar. Koop kleinere meubels, ga witten, en deel je kastuimte goed in.' De kinderslaapkamer is echt te klein. Mijn oudste zit in groep acht en gaat straks naar de middelbare school. Tegen de kinderen zeg ik: opruimen!"

Door mee te doen aan dit woononderzoek bevestigt Indra (46) dat er op korte termijn geen oplossing voor haar gezin komt. Zij heeft de druk in huis weer op een andere manier verminderd. Haar oudste zoon en dochter zijn gaan wonen

bij familieleden in de wijk die een extra kamer hebben. Door inzicht in de woningmarkt realiseert ook Lena (49) zich dat zij niet op korte termijn haar situatie kan veranderen. Dankzij deze bewustwording heeft zij besloten haar energie en aandacht op andere zaken te richten; er ontstaat weer ruimte in haar hoofd.

"Tegen de kinderen zeg ik: opruimen!"

Amina

Amina Hussien komt uit Somalië. Zij woont ruim tien jaar in het Oude Westen. Dagelijks wandelt zij door de wijk en kent daardoor alle straten en veel bewoners goed. Amina krijgt steun van bewoners en beroepskrachten uit de wijk. Ook geeft zij zelf steun aan mensen in de wijk. Zo werkt Amina als gastvrouw in de buurtwinkel en brengt zij een grote groep vrouwen uit de wijk samen. Haar jongste kinderen (een tweeling van 10 jaar) zijn geboren in Rotterdam en opgegroeid in het Oude Westen. Ze doen het goed op school. Amina wil graag verhuizen omdat haar woning te klein is. De woning telt twee slaapkamers en Amina woont er, behalve met de jongste tweeling, ook met haar oudere tweeling, haar dochter en zoon van beiden 19 jaar. Amina slaapt in de woonkamer, maar dat conflicteert met de behoeften van haar oudste kinderen die bijvoorbeeld langer willen opblijven.

Twee aandachtsgroepen

Gina Thijssen benadrukt: “Het is voor alle woningzoekenden heel moeilijk om in het Oude Westen te verhuizen naar een passende woning. Maar we vragen voor twee bewonersgroepen extra aandacht omdat zij een andere woning in de wijk het hardst nodig hebben. Dit zijn allereerst ouderen en mensen met een lichamelijke beperking die bijna letterlijk en figuurlijk vast zitten in hun huis. Zij hebben moeite met het op- en aflopen van de trappen. Sommige mensen komen helemaal niet meer buiten en isolement ligt op de loer. Ten tweede gaat het om de gezinnen die nu te krap wonen. Het is druk en vol in huis en ouders en kinderen missen privacy: een plekje waar je je even kunt terugtrekken om bijvoorbeeld huiswerk te maken.”

Het aantal senioren groeit de komende tijd enorm in Rotterdam. Het is hard nodig om kennis en ervaring op te doen met het verbeteren van de woonsituatie van ouderen en mensen met een lichamelijke beperking. Ook voor opgroeiende kinderen en ouders is het belangrijk dat zij goed kunnen wonen. De kinderen zijn de toekomst van onze wijk en de stad. Ons voorstel is om in het Oude Westen te experimenteren en ervaringen op te doen waar andere wijken van kunnen leren. Voorbeelden uit andere steden laten zien dat ‘het wel kan’. Verschillende oplossingen zijn mogelijk

waaronder het maken van scootmobielruimtes. Woonstad Rotterdam kan ook stoppen met het verkopen van sociale huurwoningen die juist geschikt zijn voor gezinnen, mensen met een lichamelijke beperking en ouderen. Bijvoorbeeld benedenwoningen en vierkamerwoningen.

“Met elkaar moeten we verbeteringen van de grond kunnen krijgen, bewoners én professionals. Samen sta je sterk. Wie doet er mee?”

Gina Thijssen: “Er zijn zogenaamde woonservicegebieden in Rotterdam, het Oude Westen is daar ook onderdeel van. We zijn ervan overtuigd dat het goed huisvesten van ouderen en mensen met een lichamelijke beperking daar prima bij aansluit. Samen met bewoners en partners kunnen we aan de slag om echte verbeteringen van de grond te krijgen! Wie pakt de handschoen op?”

João

João (John) Delgado, Portugese Nederlander geboren op het eiland São Vicente in Kaapverdië, is 71 jaar. Woont in het Oude Westen sinds 1973. Gestart als matroos, opgeklimmen van koksmaat tot bediende van de kapitein op de grote vaart. Daarna aan de wal als constructieschilder. Spreekt Creool (eigen taal), Engels, een beetje Frans en alles wat nodig was in zijn werk. João doet vrijwilligerswerk bij de Aktiegroep en sport bij Odeon op woensdagmorgen. Hij woont op de 2e etage in de Gouvernestraat. Trappenlopen is nu nog geen probleem, hoe dat in de toekomst moet? In ieder geval wil João in het Oude Westen blijven wonen.

Van groot naar beter

Suzan Koçak: “Wijkbewoners signaleren dat best veel mensen in hun eentje in een grote woning wonen. Het gaat vaak om oudere mensen, waarvan de kinderen het huis uit zijn. Tegelijkertijd zijn er ook gezinnen die juist te krap wonen.” Cijfers bevestigen dit beeld. Binnen het bezit van Woonstad Rotterdam in het Oude Westen zijn 641 woningen onderbezet, negentig huishoudens kampen met sterke overbezetting en 229 huishoudens met overbezetting. Theoretisch gezien zit er dus ruimte in de woningvoorraad. Tijdens het onderzoek adviseerden diverse woningzoekenden en professionals om maatregelen te nemen die woningruil en doorstroming bevorderen. Niet door ouderen te dwingen: dat zeker niet. Maar door ouderen te enthousiasmeren om een volgende stap te zetten die beter bij hen past.

Annemarie (55): “In de wijk zie je alleenstaande vrouwen, die intussen oma zijn, in gezinswoningen wonen. Dat stoort mij een beetje.” Annemarie heeft ideeën over hoe het anders kan. Zij stelt: “Organiseer een campagne, maak reclame voor het geschikte aanbod voor (oudere) alleenstaande mensen, geef mensen die naar een kleinere woning verhuizen een eenmalige premie, bied ouderen ondersteuning bij het opruimen en verhuizen. Help ouderen actief bij het zoeken naar een geschikte woning. Maak mogelijk dat ouderen goedkoper en prettig kunnen wonen in de wijk. En zorg er ook voor dat ouderen die kleiner gaan wonen echt lagere woonlasten krijgen dan ze nu in hun grotere huis hebben.”

Overbezetting en onderbezetting huurwoningen Woonstad Rotterdam – Oude Westen 2011

Suzan

Suzan Koçak (1978) is geboren in Rotterdam. Ze woont haar hele leven in het Oude Westen. Suzan heeft haar mavo-diploma en werkte tot 2000 bij een groothandel. Haar man startte samen met zijn zwager vijf jaar geleden een kebab zaak op het metrostation Marconiplein. De zaak draait goed. Zij hebben drie kinderen die naar de basisschool in de wijk gaan. Suzan doet

vrijwilligerswerk in de wijk, maakt gebruik van vele voorzieningen en heeft een groot sociaal netwerk in de wijk. Zij geeft dagelijks steun aan haar ouders die dichtbij wonen en ontvangt ook ondersteuning van familie en vrienden uit de wijk. Haar huidige woning is met twee slaapkamers echt te krap. Zij is op zoek naar een grotere huurwoning in de wijk. Een woning met drie

of vier slaapkamers. Sinds 2008 heeft zij haar woonpas opnieuw geactiveerd. Te laat, realiseert zij zich nu. Suzan is nog nooit uitgenodigd om een woning te bezichtigen. Door onder andere de strengere hypotheek-eisen is het kopen van een woning in de wijk voor haar en haar man op dit moment geen optie.

Meer informatie? Meedoen?

U bent van harte uitgenodigd om de feestelijke uitreiking van het onderzoek bij te wonen op woensdag 13 juni van 14.30 tot 16.00 uur in de buurtwinkel van de Aktiegroep het Oude Westen, Gaffelstraat 1-3.

— **Wilt u samen met anderen u actief inzetten voor het wonen in de wijk? Of wilt u zelf meer informatie over wat er allemaal bij komt kijken als u gaat verhuizen. Neem dan contact op met Petra van den Berg, buurtwinkel, Gaffelstraat 1-3, tel: 010 4361700**

— **Wilt u meer informatie over het onderzoek? In de speciale krant ‘Activerend woonwensenonderzoek Oude Westen, Rotterdam’ staan alle bevindingen en adviezen uitgebreid beschreven. U kunt de krant vanaf woensdagmiddag 13 juni ophalen bij de Aktiegroep het Oude Westen, Gaffelstraat 1-3 of lezen via de website van de Aktiegroep: www.aktiegroepoudewesten.nl**

Het onderzoek is mogelijk gemaakt dankzij inzet en steun van de geïnterviewde woningzoekenden, de geïnterviewde professionals en experts, de nauw betrokken actieve bewoners, Stichting E3D, deelgemeente Rotterdam Centrum, Stichting Bevordering van Volkskracht, SONOR, de Aktiegroep het Oude Westen en Woonstad Rotterdam.

Dit speciale katern is tot stand gekomen met inzet van Joop Reijngoud (fotografie), Karin ter Laak (vormgeving), Els Desmet (basistekst), Petra van den Berg, Gina Thijsse, Nannie Rougoor, Joke van der Zwaard (redactie) en Marleen de Jong (eindredactie).

PIET OASE

Er staat een donkergroen geschilderd tuinhuisje. Er vóór een grote houten tafel met koffie- en theekannen en je kunt zo aanschuiven om een gezellig praatje te maken. Daaromheen verschillende tuintjes voor groente, bloemen, kruiden en aanverwante plantjes. Er is ook een vijver met waterplanten, kikkers, torren en regelmatig komen

er reigers om lekkere hapjes uit het water te scoren. In de verte kun je nog een schaaap horen blaten en als je geluk hebt kraait er een haan om de ervaring van het buitenleven compleet te maken. Waar vindt je zoiets? Nou, midden in de stad. In het centrum van Rotterdam, in het Wijkpark van het Oude Westen.

Dames zijn druk bezig plantjes te verspenen, te verpotten en zij geven uitleg over een en ander aan toevalige bezoekers, aan schoolkinderen. Hoe je zaadjes voor interessante planten in de grond kunt stoppen die je later kunt verspenen. Hoe je aardappelen kunt laten groeien om er later patat van te kunnen maken, hoe je aardbeien in een potje op je eigen balkon kunt kweken. Kortom, praktische lessen hoe je in samenwerking met de aarde in je levensonderhoud zou kunnen voorzien en

je leefomgeving kan versieren met bloemen en planten. Net zo gemakkelijk als ik als kind op de boerderij destijds deze agrarische lessen leerde, bekwamen kinderen zich nu in het hanteren van mobieltjes, computers en aanverwante artikelen. Gelukkig maar, want in toenemende mate worden mensen van deze elektronica afhankelijk. Voor het betalen van je rekeningen, voor het vinden van een adres of telefoonnummer, voor het communiceren met vriendjes en vriendinnetjes of ook

gewoon voor de fun. En de ontwikkelingen gaan steeds sneller. Maar techniek mag niet het enige zijn waar mensen hun bestaan op baseren. Het ontmoeten van mensen 'in het echt' en het contact met de aarde en met dat wat die ons te bieden heeft zijn in sociaal opzicht ook van levensbelang. Deze oase in 'ons dorp' Het Oude Westen kan daar een belangrijke bijdrage aan leveren.

<http://montaigne.weblog.nl>

Verborgen bedrijvigheid

Hun werk is broodwinning maar ook passie. Ze kiezen voor het vrije vakman/vrouwschap en nemen de financiële onzekerheid voor lief. Ze hebben geen etalage, wel vaak een mooie website en de kenners weten hen te vinden. De buurkrant gaat op zoek naar de verborgen bedrijvigheid in de zijstraten van het Oude Westen. Deze keer: Akke Haarsma, creatieve duizendpoot.

Akke Haarsma Schilderes

Misschien is deze dame voor Rotterdammers bekender onder haar bijnaam: Roos. Zij was namelijk tien jaar lang een bekend fenomeen in de straten en horeca door heel de stad. Hoewel dat ook al weer bijna twintig jaar geleden is, past die naam nog steeds bij haar. Maar daarover later meer. In het nu is zij de perfecte kandidaat voor deze rubriek, want hoewel zij de pensioengerechtigde leeftijd reeds heeft bereikt is zij een druk bezet mens op meerdere fronten.

Zestienhoven, en haar atelier aan de Paradijslaan in Crooswijk.

BOMMEN EN STEKELBAARSJES
Akke neemt ons even mee terug in de geschiedenis: 'Ik ben geboren in de Mathenesserstraat, in de oorlog, terwijl de bommen in het rond vlogen. Aan de Mathenesserweg waren huizen weggebombardeerd, waarvan de kelders vol water waren gelopen, en daar vingen we stekelbaarsjes. Op de spoorlijn langs het Marconiplein plukte ik de mooiste

bloemen, maar mijn moeder was boos want er was geen ruimte voor die grote boeketten, en bovendien wist ze dat ik dus op het spoor had gelopen. Wij woonden 'boven Spangen' zoals dat heette, en er werd een beetje meewarig gedaan over de arme buurt beneden aan de dijk. Maar wij waren ook met veel kinderen in een klein huis, dus was je meestal buiten..'

Wanneer begon het schilderen? 'Dat heb ik mijn hele leven al gedaan. Terwijl ik eigenlijk een leraresdiploma naaldevakken had. "Fraaie Handwerken Voor Meisjes", "Nuttige Handwerken Voor Meisjes" met als extra applicatie "Theaterkostuums"'. Misschien begon daar haar 'act' als Roos...? Nog even hoor, dat verhaal komt zo.

Iemand die een muurschildering in haar eigen huis zag, van olifanten, bracht haar in contact met klanten door heel het land, meestal bedrijven, om muren te beschilderen. Dat waren vaak teksten, maar soms ook de hele geschiedenis van een bedrijf afgebeeld op één muur. Later kwamen de portretten, en nu is ze begonnen met miniatuurschilderijtjes van ca. 10 bij 10 cm. 'Van heel groot naar heel klein, inderdaad. Dat heeft wel met mijn leeftijd en gezondheid te maken', zegt Akke. 'En mijn lessen vergen ook het nodige, want ik geef al 15 jaar schilderles bij de UVV (Unie Van Vrijwilligers). Plus twee klasjes in mijn eigen atelier.' Doordat ze al jaren schilderles gaf in De Boei, een inloopcentrum vlakbij het Daniel den Hoed Ziekenhuis, kwam het idee op om daar ook als masseuse te gaan werken. En nu

neemt ze eens in de twee weken even de tijd om een kankerpatiënt te helpen ontspannen, en de ellende van de ziekte en de behandeling even te vergeten. Akke: 'Aanraking en aandacht, dat is tenslotte voor ieder mens waardevol. Dat realiseerde ik me pas, toen ik dit ging doen. Bij mijn schilderlessen laat ik mensen ontdekken wat hun handen kunnen vormgeven, maar door het masseren heb ik zelf iets nieuws ontdekt wat mijn handen kunnen!'

ROOS

En dan nu het verhaal van Roos. Akke had altijd al iets met bloemen, en besloot op een goede dag een carrière als bloemenverkoopster te starten. En niet zomaar een verkoopster, maar als een echte 'personality'. 'Het was een meer dan full-time baan. Ik stond vroeg op, kocht rozen van een handelaar met wie ik een deal had gesloten, verpakte de bloemen één voor één in een bijzondere verpakking met linten en andere decoraties, en kleepte de daarna zorgvuldig aan: drie rokken, laarsjes, handschoenen, hoed met bloemen erop... daar ging ik. Mijn auto was mijn voorraadschuur, van daaruit liep ik de hele stad door met de bloemen in een mand. Overall was ik een bekende verschijning, en maakte er altijd weer een soort show van. Ik liep een café binnen, en maakte contact met mensen die me aanstonden. Dat gaat heel intuïtief. Ik zie heel snel waar het werkt en waar niet. Mijn tactiek was: Jij mag van mij een roos kopen. Voor weinig! Bij theaterfestivals, zoals Boulevard of Broken Dreams, was ik een graag geziene gast. Maar het was inderdaad een zware baan: je liep zes, zeven, acht, negen uur door de stad te sjouwen, moest op je hoede zijn voor beroving of ander geweld, en was pas vroeg in de ochtend thuis. Maar ik vond al die ontmoetingen geweldig, dat is voor mij interessanter dan een vaste vriendenkring.' Waarom hield ze ermee op? 'Er kwam teveel concur-

rentie van andere bloemenverkopers, vaak Oosteuropese immigranten. Ik werd zelfs bedreigd omdat ze mijn activiteiten als te concurrerend zagen. Iedereen zei tegen mij: houd er toch mee op, je loopt gevaar, ga weer lekker schilderen. Dus daar heb ik uiteindelijk maar mee ingestemd. In 1994 ben ik ermee gestopt.' Een aantal schilderijen in haar huis herinneren nog aan haar tijd als Roos. Ze koos destijds voor de Coolsestraat omdat dat mooi centraal lag. 'Het Oude Westen was wel gevaarlijk hoor! Ik moest uitkijken dat mijn spullen niet gejat werden want er hingen veel junks rond. Ze zaten zelfs te spuiten hier vlakbij op het Tiendplein. Er is ingebroken in mijn huis. Nu is het rustiger, schoner en veiliger; de Westkruiskade wordt opgeknapt... maar die opknopwede kan ook doorslaan. Veel ondernemers voelen zich onder druk gezet.' Ondanks een veelbewogen leven is Akke's voortvarendheid niet verdwenen. 'Ik doe graag deuren open waarvan ik niet weet wat erachter zit. Onlangs nam mijn Turkse buurvrouw mij mee naar een cursus kralen rijgen die zij geeft in de Buurtwinkel Oude Westen. Turkse vaders, moeders en kinderen komen daar allemaal naar toe, kinderen krijgen er Turkse les, we maken kralenkettin- gen onder leiding van de vrouwen, en de mannen houden een oogje in het zeil, zetten koffie en thee en praten met elkaar. Ook heb ik mij verdiept in de geneeskracht van kruiden. Zevenblad, hondsdrif, ik laat het groeien in mijn volkstuin en maak er mengsels van die goed zijn voor de mens, een witte heks heet dat geloof ik, haha!'

De portretschilderkunst is echter haar belangrijkste 'business'. Nieuwsgierig geworden naar wat Akke zoal maakt? Kijkt u eens op www.mijnlieveling.nl of bel even naar fotograaf H. Bremer: 010-4363568.

MIJN LIEVELING

Om te beginnen schildert ze in opdracht portretten van geliefde personen of dieren. Op de website www.mijnlieveling.nl staat in detail uiteengezet wat de mogelijkheden zijn. MijnLieveling runt Akke samen met fotograaf Bremer. Hij bewerkt een foto van de lieveling zodanig, dat Akke er een mooi portret van kan schilderen. Daar doet ze ongeveer een week over, waarbij ze geheel op haar gevoel een soort band krijgt met haar onderwerp. Een veeleisende klus, en het kost wat maar dan heb je ook wat. Daarnaast geeft ze twee dagen in de week schilderles en heeft ze twee vrijwilligersbanen. Om nog maar niet te spreken van handwerk- en knutselworkshops die ze regelmatig geeft. In het dagelijks leven manoeuvreert ze tussen haar huis in de Coolsestraat, haar volkstuin vlakbij

Opnieuw 'Terug naar Later'

Heeft u geen kaartje kunnen kopen voor het stuk "Terug naar Later" van het Rotterdams Wijktheater omdat het uitverkocht was? Niet langer treuren want ze komen terug na de grote vakantie. En komen in de maand november in Odeon. Hou dus de buurkrant in de gaten voor de juiste datum.

Jongerenwerk in Het Oude Westen

Hoe gaan zij te werk?

In het Oude Westen hoef je je niet te vervelen. Ook voor de jongeren uit de wijk wordt geprobeerd het leuk en gezellig te maken. "Maar daar hebben jongeren zelf ook een rol in," zegt Natalie Dupon, één van de jongerenwerkers van Sonor in de wijk.

"Vanuit Sonor jeugd organiseren mijn collega Tica Vrolijk en ik samen met jongeren activiteiten in de wijk. Vaak hebben jongeren goede ideeën over activiteiten, maar het uitvoeren is weer een ander verhaal. Met het uitvoeren helpen wij de jongeren, ze moeten het ook wel zelf doen!" legt Dupon uit. Het jongerenwerk 12+ in het Oude Westen bestaat uit Sonor jeugd, Meion, Thuis op Straat (TOS) en dienst Sport en Recreatie (SenR). Zij werken samen om niet alleen activiteiten te organiseren met en voor jongeren, maar ook om problemen van jongeren aan te pakken. Jongeren helpen met problemen of het vinden van school of werk is iets waar Meion zich mee bezighoudt. Ingmar Elias en Kamal El Kadi zijn dagelijks te vinden in de wijk om jongeren te helpen. "Ambulant jongerenwerk heet dat," legt El Kadi uit. "Wij gaan naar jongeren toe en maken een praatje met hen. Leren ze beter kennen en we proberen de ongemotiveerde jongeren, gemoti-

veerd te krijgen. Vaak krijg je dan al snel te horen tegen welke problemen zij aanlopen. Dat kan van alles zijn; schulden, problemen thuis, op school, ze hebben geen werk of geen school." Meion kijkt samen met de jongere waar ze kunnen helpen. "Ook hier hebben jongeren zelf een belangrijke rol in," vertelt Elias. "Als jongeren niet willen, kunnen wij ze niet dwingen. Jongeren die onze hulp vragen, willen graag uit hun vervelende situatie komen. Die zijn gemotiveerd om mee te werken."

Samenwerking

Elk jongerenwerk heeft zijn eigen aandachtsgebied. Maar dat betekent niet dat als zij iets zien of opmerken dat niet bij hun aandachtsgebied hoort, er niets mee gedaan wordt. "Een voorbeeld. Ik hoorde van bewoners dat zij overlast ervaren van jongeren die in het portiek hingen," vertelt Dupon. "Ik stem dit dan af met Meion. Gaan we samen? Gaan zij even kijken?" Elias vult aan: "Wij praten met die jongeren, vragen wat de aanleiding is dat zij zich in een portiek ophouden en wijzen hen erop dat bewoners daar last van hebben. Soms moet je het twee, drie keer herhalen maar vaak werkt het wel." De kloof tussen jong en oud is vaak groot en dan wordt er niet goed naar elkaar geluisterd. Maar het is ook erg belangrijk dat jongeren de overlast die men van

hen ervaart begrijpt. Naast de samenwerking tussen de jongerenwerkers, is er ook nauwe samenwerking met andere partners uit de wijk zoals de deelgemeente, politie en Stadstoezicht. En dat werpt zijn vruchten af, want op een aantal plekken in de wijk is de overlast die men van jongeren ervaart afgenomen.

Oud en jong

De jongerenwerkers in het Oude Westen richten zich op jongeren tussen de 12 en 23 jaar. Maar Thuis op Straat houdt zich ook bezig met kinderen onder de 12. "Wij organiseren activiteiten voor jonge kinderen en tieners," legt Ramish Reenis. "Zo kunnen jongeren vanaf 13 jaar zakgeldbaantjes krijgen bij TOS en tieners een bijbaantje als bijvoorbeeld pleinwerkers. Ze beginnen als vrijwilligers bij ons en als dat goed gaat, kunnen ze als bijbaantje bij ons geld verdienen." Door jongeren als vrijwilligers te laten beginnen kunnen ze iets terug doen voor de wijk. Reenis: "En dat is belangrijk." In het Oude Westen worden ook veel sportactiviteiten georganiseerd. Van voetbal en basketball tot gymnastiek, het maakt niet uit. "Maar wij helpen ook jongeren die een sporttalent blijken te hebben," vertelt Kid Tayror van dienst Sport en Recreatie Tayror. "Naast sportactiviteiten voor jongeren organiseert SenR ook sportactiviteiten voor ouderen. "Gymnastiek bijvoorbeeld," zegt Tayror. "Zowel ouderen gymnastiek in de verzorgingshuizen als voor de kinderen in het Odeon."

North Sea Roundtown en de West-Kruiskade

Gezelligheid, muziek en lekker eten

North Sea Roundtown is een bruisend muziek feest vol bijzondere ontmoetingen. Op zaterdag 30 juni doet North Sea Roundtown de West-Kruiskade aan. Dit jaar krijgt het festival een Surinaams tintje en is de opwarmer van het North Sea Jazz weekend in Ahoy. Het program-

ma op de West-Kruiskade ziet er als volgt uit.

Programma

13.30 tot 14.00 uur
Grootbazuinkoor (voor de Billboard Mall a/d West-Kruiskade 47b)
14.15 tot 15.15 uur
Grootbazuinkoor (in verzorgings-
tehuis de Leeuwenhoek a/d West-
Kruiskade 54)

17.00 uur tot 22.30
diverse optredens in wijkgebouw
Odeon a/d Gouvernestraat 56 d in
Rotterdam. Enkele namen die gaan
optreden zijn Justice, Majazzu, Izaak
en Muskiet 2 Tops en Capitol Hill.

Cafe's

Onder voorbehoud zullen er in de
cafe's West-Kruiskade en Bar (beiden
op de West-Kruiskade) en Middelpunt
(op de Middelandstraat) Surinaams
en funky-achtige muziek draaien.

Politie pakt niet alleen boeven

De politie zie je veel op straat. Hun werk bestaat niet alleen uit het op-pakken van boeven en het veilig houden van de straat. In noodsituaties heeft de politie middelen en mogelijkheden om snel te handelen.

Dit kan soms het verschil betekenen tussen leven en dood. Dat ondervond wijkagent Wim Rietveldt een tijdje geleden toen hij een melding binnenkreeg over een man die onwel was geworden in de tram.

"Samen met mijn collega Mike van Driel reden we op dinsdag 3 april 's avonds over de West-Kruiskade langs een stilstaande tram. Op het moment dat wij de tram passeerden, kregen wij een melding dat er in diezelfde tram een persoon onwel was geworden. Wij zijn de tram ingegaan en vrijwel tegelijkertijd kwamen twee collega's van de Directe Hulpverlening (de agenten in de politiebusjes. Deze agenten gaan op 112-meldingen af) aan. Zij hebben in hun wagen een Automatische Externe Defibrillator (AED). Daarmee kan je het hart van iemand weer op gang helpen. Tot de ambulance kwam hebben wij de man gereanimeerd. Voor het vertrek

naar het ziekenhuis was gelukkig al duidelijk dat er weer een hartslag was. Dit werd diezelfde avond op een later moment door het ziekenhuis aan ons bevestigd." De meneer in kwestie wilde graag de agenten bedanken die zijn leven hebben gered. Hij heeft de agenten ontmoet op het politiebureau Doelwater om hen te bedanken. De hulpverleners kregen van de man een cadeautje: een fles champagne!

Op de foto met Cesar Milan

De wereldberoemde Cesar Milan, bekend van de populaire Amerikaanse televisieshow 'The Dog Whisperer' (de ondenfluisteraar), was op bezoek op de West-Kruiskade. Cesar Milan was in Rotterdam voor zijn live show in Ahoy. Zaterdagmiddag 19 mei, kwam hij speciaal naar de West-Kruiskade om een Surinaams broodje te eten. Daarbij bezocht hij de bekende dierspecialzaak: "De Rimboe". Toen bekend was dat Cesar Milan in de winkel stond, wilden verschillende mensen natuurlijk op de foto!

Gevaarlijke situaties bij werkzaamheden op de straat. Meld het!

Een veilige omgeving bij werkzaamheden op straat en zo min mogelijk overlast zijn belangrijke punten voor Gemeentewerk. Zij doen er alles aan om ervoor te zorgen dat bewoners en ondernemers weinig hinder ondervinden aan de werkzaamheden. Helaas komt het voor dat er bijvoorbeeld elektriciteitskabels van lichtmasten uit de grond steken of dat er een lantaarnpaal staat zonder afdekplaatje. **Zie u iets? Meld het!**

Lantaarnpalen staan altijd onder stroom. Ook als Gemeentewerk bezig is met bestrating. Dinish Hira van Gemeentewerk legt het uit: "De lantaarns zijn aangesloten op dezelfde stroom als de huizen, winkels en bedrijven. We kunnen dus tijdens het bestraten niet de stroom afsluiten. Dit geldt ook voor lantaarns die we (tijdelijk voor de werkzaamheden) weghalen en waarvan de kabels uit de grond steken. Als u dit soort situaties ziet, meld het ons dan gelijk!" Tijdens kantooruren kan dat op nummer 010-4898655. Buiten kantooruren

kunt u 14010 bellen. "Uiteraard doen wij er alles aan om tijdens de werkzaamheden de omgeving veilig te houden," benadrukt Hira. "Maar mochten bewoners toch iets zien dan horen we het natuurlijk graag!" Hieronder ziet u nog enkele situaties die niet goed zijn en waarvan Gemeentewerken graag hoort als u ze ziet.

Deelgemeente Rotterdam Centrum

Werelds Oude Westen-tour Ontmoet de locals van een oer-Rotterdamse wijk

De Nieuwe Binnenweg en de West-Kruiskade zijn populaire winkelstraten in Rotterdam. Tussen deze winkelstraten is nog een hele wereld te ontdekken, tijdens de Werelds Oude Westen-tour op zaterdag 30 juni 2012. De tour start om 14.00 uur en duurt 2,5 uur. De startlocatie wordt nog bekend gemaakt.

De toegangsprijs is 5 euro. Begeleid door gidsen verkennt u al wandelend de meest bijzondere plekjes van deze wijk. U ontmoet buurtbewoners en ondernemers, die persoonlijke anekdotes over het heden, verleden en de toekomst van de wijk met u

delen. U neemt een kijkje in hun huiskamer of tuin. En u bezoekt bijzondere locaties, van kerk tot thaiboksschool, van Chinatown tot 'tussentuin' en De Reus van Rotterdam en u ontmoet de mensen achter deze plekken. Onderweg trakteren culinaire ondernemers op proeverijtjes

uit hun assortiment. Lijkt u dit geen ontzettend leuke manier op het Oude Westen (nog) beter te leren kennen? Geef u dan op en neem familie, vrienden en bekenden mee zodat ook zij ontdekken hoe leuk het Oude Westen is!

Meld u nu aan!

Reserveren via RotterdamByCycle: 010-4652228

reserveren@rotterdambycycle.nl

Meer informatie: www.rotterdambycycle.nl

Kom live Faceboeken in het Oude Westen!

Ben jij die creatieve ondernemer, bewoner of partij uit het Oude Westen? Op zoek naar andere vrije geesten of interessante partijen uit het Oude Westen? Waarom enkel blijven hangen in de online wereld en alleen vrienden maken binnen onpersoonlijke social media platformen?

Kom in plaats daarvan live Faceboeken aanstaande woensdag 6 juni, vanaf 17.00 uur in Galerie Frank Taal en ontmoet andere creatieven en interessante organisaties uit de wijk in het echt! Waar: Galerie Frank Taal, Van Speykstraat 129, Rotterdam. Hoe laat: 17.00 ontvangst, 17.30 start programma tot 19.30 uur.

Fotograaf: Jinai Looi

Voor wie:

creatieve (ondernemers), actieve bewoners en organisaties. Platform de Leeuwenkuil brengt creatieve ondernemers met elkaar in contact en met bewoners en partijen uit het Oude Westen.

Meer info: www.facebook.com/PlatformDeLeeuwenkuil

Kom je (nog) niet uit het Oude Westen? Ook dan ben jij van harte welkom op deze sociale media avond georganiseerd door Creatief Platform de Leeuwenkuil!

Stuurgroep in het Oude Westen

In het pand van het LMC Praktijkonderwijs aan de Schietbaanlaan is het op dinsdagavond 29 mei jl. weer een drukte van belang. Bewoners, ondernemers en belangstellenden bezochten de Stuurgroep Veilig in het Oude Westen en werden zeer gastvrij ontvangen door de leerlingen en directeur van de school. Net als de eerdere bijeenkomsten van de stuurgroep Veilig in de wijk, werd er deze keer gesproken over hoe het gaat in de wijk en wat er gedaan wordt aan de veiligheid.

Vertrekkend stadsmarinier Tijs Nederveen hield een presentatie over de nieuwe Veiligheidsindex en de stand

van zaken in de wijk. Het gevoel van veiligheid en de leefbaarheid zijn sterk verbeterd in het Oude Westen, zo blijkt uit de Veiligheidsindex, waarin ook gevraagd wordt naar de mening van de bewoners in de wijk. Drugoverlast en (woon)overlast zijn nog steeds belangrijke focuspunten in het Oude Westen. Hier zal blijvend veel aandacht voor zijn. Voor wat betreft woonoverlast benadrukt mevrouw Vis (politie) dat er harde (politie) en zachte preventie (mate van alertheid en vertrouwen van bewoners onderling) moet zijn. Er volgde een presentatie door jongeren over participatie in de wijk. Jong, oud en professionals in het jeugdwerk

hebben samen drie dagen op de hei in Noordwijk doorgebracht. Voor alle partijen een zeer positieve ervaring. Zij ontdekten daar wat communiceren met elkaar voor begrip aan beide kanten kan geven. De jeugd beseft dat jeugdiniciatieven ook echt vanuit henzelf moet komen. De uitgestelde beloning waar burgemeester Aboutaleb de jongeren op wees komt altijd. Bij de bewoners vond dit duidelijk bijval. Als laatste werd er een presentatie gegeven door de deelgemeente over woonoverlast en buurtbemiddeling. Gebiedsmanager Ellen Perik pleitte ervoor hoe belangrijk het juist is (net als bij de jeugd!) te beginnen bij eigen verantwoordelijkheid en die van de burens waar men overlast van ondervindt. Spreek de burens erop

aan, laat weten dat u last heeft van geluidsoverlast. De buurtbemiddelaars zijn enthousiast, betrokken en geschoold om u daarbij te helpen. Tot slot werd er, onder leiding van de deelgemeentevoorzitter Centrum Hans van Zuuren, afscheid genomen van Tijs Nederveen en werd Rien van der Steenoven kort voorgesteld als nieuwe stadsmarinier Oude Westen.

Stuurgroep Veilig in de wijk

Tweemaal per maand vergadert burgemeester Aboutaleb over de veiligheid in de stad. Dat doet hij samen met de korpschef van de politie (F. Paauw) en de hoofdofficier van Justitie (F. Westerbeke). Ook wet-houders vergaderen mee. Deze vergadering wordt Stuurgroep Veilig

genoemd. Gemeentelijke diensten geven dan informatie over problemen, acties en oplossingen in de stad. Ook de stadsmariniers vertellen wat er gebeurt in hun wijk. Regelmatig vergadert de stuurgroep Veilig met bewoners in een aantal wijken van Rotterdam om te horen wat zij vinden van de veiligheid in hun wijk.

Samen Door Een Deur

De Aktiegroep werkt al enkele jaren samen met Woonstad Rotterdam in het project "Samen Door Een Deur". Ze werken aan een betere afhandeling van klachten over reparatieverzoeken, serviceverlening, enzovoort. Met dit project streven ze er naar om de communicatie tussen Woonstad en huurders te verbeteren. In de maandelijkse artikelen in de Buurkrant geven ze tips over plezierig wonen in het Oude Westen, onderhoud aan de woningen of het melden van klachten en storingen.

In dit artikel zijn Wim Landvreugd, Theo van Sprundel en Rinus Nijhuis, drie sprekkursvrijwilligers, aan het woord. Ze zijn al meer dan zes jaar actief en blijven enthousiast over dit project. Hoe komt dat?

Waarom zet je je in voor dit project? Wat vind je het belang van dit project?

"Wij zijn ooit met dit project gestart omdat er in het verleden veel klachten waren over reparaties of miscommunicatie. De vrijwilligers zijn met ondersteuning van het opbouwwerk van SONOR in gesprek gegaan met Woonstad om dit probleem onder de aandacht te brengen. Zo werd het idee van een spreekuur geboren.

In samenwerking met medewerkers van Woonstad zijn de vrijwilligers geschoold. Er werd aandacht besteed aan het huurrecht en het beleid van Woonstad. Ook hebben de

vrijwilligers een kijkje in de keuken mogen nemen van Woonstad." Theo zet zich in voor het spreekuur, omdat hij nog steeds merkt dat veel mensen niet bellen met het Klantcontact Centrum (KCC). "Huurders denken dat er toch niets aan hun klacht gedaan wordt. En kleine problemen melden veel huurders niet, omdat ze denken dat hen dat veel tijd kost om opgelost te krijgen. Het is belangrijk dat mensen weten dat ze met het KCC bellen als iets niet klopt met de woning. Huurders kunnen ook langs gaan bij de balie van Woonstad."

Rinus is actief geworden, omdat hij merkte dat in zijn directe omgeving veel klachten niet werden opgelost. "Toen het spreekuur al een tijdje draaide en er in een vakantieperiode vrijwilligers te kort waren ben ik actief geworden. Ik ben nooit meer weggegaan, omdat ik zag dat er door het spreekuur problemen wor-

den opgelost. Het directe contact met Woonstad-medewerkers maakt dat ik nu ook mijn eigen vragen makkelijker onder de aandacht kan brengen bij Woonstad." Wim vertelt dat hij altijd bij het project actief is gebleven, omdat hij erachter kwam dat veel huurders hulp bij hun verzoeken kunnen gebruiken. Zelf had Wim nooit problemen met Woonstad en hij kon zich de noodzaak van een spreekuur niet goed voorstellen. Door de ervaringen die hij tijdens het spreekuur heeft opgedaan is hij nu van mening veranderd.

Heb je het idee dat er de afgelopen jaren dingen zijn veranderd in de klachtenafhandeling bij woonstad?

Wim is van mening dat er door dit project binnen Woonstad, zelfs t.a.v. reparatieverzoeken, heel wat is veranderd. Naar zijn idee doet Woonstad er alles aan om de serviceverle-

ning te verbeteren. "Wij zijn op de goede weg."

"De grootste en beste verandering kwam toen opzichter Cock Veenman aan de overleggen deel ging nemen, aldus Theo. "Cock heeft heel veel zaken opgelost door zijn kennis van de wijk en de woningen. Hij zegt duidelijk nee als dat gezegd moet worden."

Ook Rinus vindt dat er veel positieve resultaten zijn bereikt. "Misverstanden en spraakverwarringen komen minder voor door onze tussenkomst. Bewoners bedoelen vaak iets anders dan door de medewerker aan de telefoon wordt begrepen. Het is best moeilijk om je vraag goed te verwoorden aan de telefonist."

Wat kan er verder nog verbeterd worden?

Het KCC heeft een periode goed gewerkt, maar nu krijgt Theo de indruk dat er weer meer fout gaat.

Heeft u klachten over reparatieverzoeken, serviceverlening, enzovoort, neem dan altijd eerst contact op met Woonstad: www.woonstadrotterdam.nl of 010-440 8800.

Het is ook mogelijk om persoonlijk contact te hebben door langs te gaan bij de balie van het regiokantoor, Westblaak 210, op werkdagen tussen 8.30 en 16.30 uur.

Heeft u uw verzoek gemeld en bent u niet goed geholpen?

Ga dan naar het Spreekuur van 'Samen Door Een Deur', Gaffelstraat 1:

- dinsdagmiddag van 14.00 - 15.00 uur,
- woensdagochtend van 10.30 - 11.30 uur,
- donderdagavond van 18.30 - 19.30 uur.

Zoals het niet doorzetten van klachten. Vooral het niet terugbellen naar klanten door medewerkers zorgt bij klanten voor grote ergernis.

"Het is belangrijk dat de aannemer ook de klacht gereed meldt bij de huurder en niet alleen bij Woonstad. De huurder kan dan laten weten of hij tevreden is", benadrukken de vrijwilligers.

Zoeken jullie nog nieuwe vrijwilligers voor dit project?

"Goede vrijwilligers zoeken we altijd. Het spreekuur (3 uur per week) en de maandelijkse overleggen (ca. 2 uur per maand) kosten niet veel tijd. Het is prettig als er een paar mensen bij zouden komen. Al is het maar om vakanties en andere drukke tijden op te vangen. Als vrijwilliger is het belangrijk dat je goed kunt luisteren en door kan vragen. Op die manier kan je het probleem beter bij Woonstad bekend maken. En je moet neutraal blijven en niet met je klant mee gaan praten. Ook al is het probleem voor jou heel herkenbaar."

VRIJHEIDSSTRIJDERS OP 33 TOEREN

DE KAAPVERDIAANSE MUZIKALE REVOLUTIE VAN DJUNGA & VOZ DE CABO VERDE

De muziek en de oprichting van de eerste Kaapverdianse supergroep 'Voz de Cabo Verde' in Rotterdam-West in 1966, vormde willens en wetens een essentieel onderdeel van de Kaapverdise revolutie. Door Portugese onderdrukking en een hoog analfabetisme had 'muziek' op de eilanden nog de oorspronkelijke functie van ondergrondse 'volkskrant'. Zoals de blues in Amerika, was de morna de uitlaatklep van de Kaapverdise emotie...

Een vrijdagavond in 1969: 'BOA BOA BOA... LUÍS!!'- Een wild dansende menigte climaxt hard op de hippe coladeira sound van de allereerste Kaapverdianse supergroep, 'Voz de Cabo Verde', in de toonaangevende nachtclub 'La Bonanza' in de Van Speykstraat (Rijnhoutplein). De kalende drummer, Frank Cavaquinho, knalt vette, stuwende beats van het verhoogde podium. Bassist Jean da Lomba haakt in terwijl saxman Luís Morais het staccato thema blaast van 'Agora É So Yé Yé', hun hitsingle... Als de zanger dan lekker scherp inkomt, gaat het publiek los: 'Bó-Bó-Bó... Djosinha!' - (als het lekker wordt gaan ze schreeuwen), en een lange uitgelaten 'Conquistador' (kaapverdianse versierder) draait swingend en vingerknippend om een blondine met 'zeegen' en een blote navel... Na nog een funky tenorbreak klinkt koortsig, het uit volle borst meezongen, unisono eindrefrein: 'Nha terra...Nha terra...Cabo...Verde' (Ons land...Ons land...Kaap...Verdië).

Beukelsdijk, João Silva

Djunga

De nu 83-jarige inspirator achter bovenstaande scène, João Silva, bijgenaamd Djunga de Biluca, is een lange, beminlijke man (zwarte baret, kleine grijze snor), gedreven door de wens om de culturele erfenis van de 1e generatie Kaapverdianen, niet op de 'vuilnisbelt van de geschiedenis' achter te laten. Djunga groeide op in St-Vicente in armoede... 'Veel oudere Kaapverdianen schamen zich daarvoor, maar voor mij was het de inspiratie om te strijden'. Als 'onraakbare' dienstplichtige protesteerde hij tegen koloniale gemiereneuk en sloeg soms foute politieagenten in elkaar... Toen zijn militaire onschendbaarheid afliep vluchtte hij via Dakar en koos het ruime sop.

-Ik kom van zee... machinist. Vaarde bij de Rotterdamse 'Halcyon Lijn' als officier... Iedere Kaapverdian die ik bracht namen ze aan... Toen ik trouwde zocht ik werk aan wal, haalde het diploma elektromonteur, en repareerde op schepen voor Philips Export. Begon een eigen winkel, 'Navy Store' op de Schiekade... kleding en

scheepvaartspullen. Ik verkocht Philips transistorradio's, pickada's (kleine pick-upjes) en scheerapparaten, en hielp Kaapverdise zeemannen en verstekelingen met huisvesting (Pension Delta), geld en aanmonsteren.' In 1962 verscheen een delegatie van de grote vrijheidsstrijder Amílcar Cabral in Rotterdam. Djunga verklaarde zich 'bereid te vechten', maar de boodschap van strateeg Cabral was een andere: 'Djunga, jij moet onze artiesten gaan helpen. Anders zijn we straks onafhankelijk, maar hebben we geen identiteit. Zonder cultuur zijn we niks.' Als eerste kwam er een 'bobine' (spoelentape) van Radio Mindelo met de boot aan. Djunga: 'Ik ging er mee naar Philips. Die zei: "Dat is niet zo best, ik kan er geen elpee van maken." Zei ik "Maak een kleintje". En zo ontstond de allereerste singel van de onlangs in december gestorven 'koningin van de morna', de blootsvoetse diva, Cesaria Evora. In 1965 produceerde Djunga de allereerste Kaapverdianse elpee: 'Cabo verdiano na Holanda'. Met Tazinho op gitaar, een stelletje zeelui, en Djunga zelf op percussie. Dat was ook het jaar dat hij zijn toko naar de Beukelsdijk no. 25b verhuisde. Casa Silva doopte hij het. 'Vlakbij het C.S.' Djunga was nu een muzikale vrijheidsstrijder. Een 'secret agent'. En een plaatboef.

Voz de Cabo Verde

In mei 1966 voeren Luis Morais (saxen, klarinet en fluit), Morgadinho (trompet), Toy Ramos (gitaar) en Jean da Lomba (bas) per schip vanuit Dakar naar Marseille en pakten de trein naar Rotterdam, waar ze warm verwelkomd werden door hun nieuwe drummer Frank Cavaquinho en Djunga, die ze ging managen. In de Siegro studio's op het Ungerplein namen ze als Os Verdianos de elpee Nha Terra op, met een 'elektrische' gitaar (weer een eerste) en als zanger de nu wereldberoemde BANA, die een weekje later uit Dakar was aangeschoven. Op de hoes prijkt de legende 'Edição da Casa Silva'.

Djunga kocht Cap-Vert groene dinnerjackets en regelde een auditie bij 'La Bonanza'. De groep (die zich nu 'Voz de Cabo Verde' noemde) werd door de Surinaamse directeur Lou Hidalgo 'prima' bevonden, maar Bana, die alleen morna's zong, werd afgekeurd. Direct werd een nieuwe zanger gezocht, en gevonden, in de persoon van zeeman Djosinha, die toevallig net aanmeerde.

Om Bana's carrière toch op gang te helpen werd de elpee 'Bana à Paris' opgenomen. Hij vertrok. Naar Parijs.

Terwijl 'Voz de Cabo Verde' en het Kaapverdianse zelfbewustzijn met ieder nieuw album groeide, en Djunga zijn label opbouwde (vanaf 1967 onder de naam Morabeza Records), begon de PIDE, de Portugese politieke politie (die Cabral in '74 zou vermoorden) zich voor Djunga te interesseren. Bedreigingen en vernielingen volgden en de Nederlandse regering (vrienden met Portugal in de NATO) werd onder druk gezet. Djunga zocht en vond steun bij de Rotterdamse PVDA'ers Kris van Krimpen & voorzitter Cees Roozmond. De Kaapverdise vrijheidsstrijders (net als de collega's van het Frelimo en de MPLA) kregen hulp van Cuba, China, de Sovjet-unie, Nederland, Zweden en later zelfs van de Black Panthers. Cabral accepteerde iedere hulp. 'Maar' verduidelijkt Djunga: 'Wij zijn wel democraten!' Tot de onafhankelijkheid in 1975 produceerde hij aan de Beukelsdijk zo'n 60 zwarte schijven - met geheime boodschappen... melancholieke morna... en 'party!' coladeira. Waarna hij werd benoemd tot Consul-Generaal.

La Bonanza

Als over een eeuw de rekening van multicultureel Rotterdam écht opgemaakt kan worden, moet er zeker plaats gemaakt voor Lou Hidalgo's vroege smeltkroes 'La Bonanza' ('53-'73).

- Waar tenorsaxofonist Kid Dynamite op zoek ging naar de wortels van de Surinaamse kaseko-plant...
- De broedplaats van Voz de Cabo Verde en Ritmo Natural...(nog voor ze die orgastische platen met Hans Dulfer maakte)
- Met Los Paraguayos (!), trio Hellenique en Piet Le Blanc...
- Waar Antillianen en Kaapverdianen

Djosinha

elkaar zomaar konden verstaan... Zanger Daniel Dos Santos: 'Toen ik 16 of 17 was ben ik een paar keer binnengegaan met m'n broer Lorenzo, in de tijd dat ik moest wachten op een boot. Een sjieke plek, mooi plein, mooie entree... Bij de deur stond Cecilio, bij de tweede deur moest je betalen. Binnen ging je een paar stappen naar beneden. Links de bar, podium aan de achterkant. Je zag gelijk zoveel bekenden... begroeten... kussen... handen geven aan tafeltjes... een paar biertjes om op te warmen. Achter de bar stond een Nederlandse vrouw met een figuur van "Hé, ik ben hier!" Iedereen was netjes gekleed. Mannen met afro's en lange overhemdboorden over hun colbert, ouderen met een stropdas. De vrouwen waren pop, het was een poptijd... Lange broeken met handgeknoopte bloesjes... dat je een stuk buik ziet. Op de dansvloer was een ster van ingelegd hout. Iedereen die daar danste was ook een ster... We dansten de cumbia... (Daniel draait vingerknippend om zijn as), de klarinet was tē gek, die klinkt de

mensen in de ziel. Als 'Quem tem odio' of 'Terezina' werd gespeeld barste de dansvloer los. Merengues, samba's, coladeira, yeh yeh... Djosinha was de king op het podium, hij sprong zo midden tussen de mensen. Luis Morais was de joker - altijd plagen, altijd een drankje: "Luister, er is geen slechte grogoue, het gaat erom hoe je je voelt - FORMIDABLE!" Je zag mensen zweten, John Dakar, Lorenzo Santos (ik werd snel bekend door mijn broer), Felix, Vula, Constantino, Kaapverdianse vrouwen. Luis Fortes was de beroemde Cabeçudo, de grote kop. Was snel karaté kampioen geworden. Snel beroemd. Hij was een playboy, ladiesman: Conquistador de Mulhures. Dan speelden ze dat geweldige soulnummer (zingt slow, met hand op borst): "Only a fool... breaks his own heart".

door André Hart

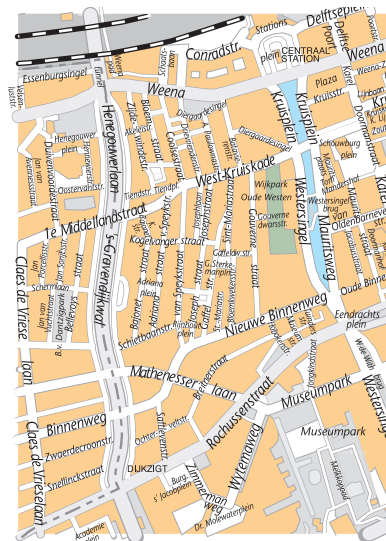
met dank aan Djunga, Daniel dos Santos, Jorge Lizardo, stichting Avanço en Japie Accordeonpaleis

Agenda 9 juni, Tussentuin, Gaffelstraat: 'Rabasa' (Cabo Verde)
24 juni, Heemraadsplein: Sao João

WERELDMUZIEK UIT ROTTERDAM-WEST

1965/1975

i HET OUDE WESTEN

Alarm	112
Belastingtelefoon	0800 0543
Buurtbemiddeling	06-1850 0316
Buurtwinkel OW	436 1700
Deelgemeente Centrum	267 9211
Crisiscentrum	476 3944
Dierenambulance	415 5666
Dierenbescherming	437 4211
Eneco storingsdienst	467 4000
Gemeente Rotterdam	1 4010
Gezondheidscentrum	hiernaast
Huisarts Oudeman	436 2243
Jeugdhulp	411 7865
Kinderbescherming	413 4760
Kinderopvang De Wereld	436 6447
Laurens Antonius	241 2900

Ombudsman	411 1600
Onbenutte Kwaliteiten	404 9909
Parkeerwinkel	1 4010
Politie	0900 8844
Rechtshulp	410 6677
Roteb	1 4010
Slachtofferhulp	0900 0101
Speelcentrum Weena	414 4890
Stadsmarinier Rien van der Steenoven	267 2200
STAP vrijwilligerswerk	436 3090
Taaldrukwerkplaats	436 0897
Tandarts Maasstad	422 4143
Tennispark Het Centrum	436 6165
Tennisclub Tiendstraat	411 3942
Wijkpastoraat OW	436 7070
Woonstad	440 8800

Gezondheidscentrum OW & Cool	
Huisarts Castelijns	436 7770
Huisarts Erlings/Visser	436 5530
Huisarts Hipke	436 3265
Huisarts Korenhof	436 9241
Huisarts Metz	436 1975
Herhaalrecepten	436 7879
Fysiotherapeuten	436 2127
Tandartsen OW	436 2176
Diëtisten ABC	06-4342 5690

Stichting Maatschappelijke Dienstverlening Centrum (SMDC)
Vraagwijzer, maatschappelijk werk, sociaal raadslieden, ouderenwerk, mantelzorg 436 3060
Hulpdienst/wijkbus 436 9047

COLOFON

Aktiegroep Het Oude Westen Gaffelstraat 1-3, 3014 RA Rotterdam
Tel 436 1700 Fax 436 3940 buurtkrant@aktiegroepoudewesten.nl
Redactie: André Hart, Marianne Maaskant, Jan van den Noort, Wim Roovers en Joke van der Zwaard
Medewerkers aan dit nummer: Marlies Assendorp, Anne Bode, Randa Eltery, Elske Geleedst, Mariëtte Groot, Heleen van der Linden, Hannie Leeuwenhart en Piet Slijkerman *Lay Out:* Han Snaaijer en Jim van der Put
Fotografie: Marianne Maaskant, Marianne Bulens, Joop Reijngoud e.a.
Oplage: 4500 stuks. Verschijnt 10 maal per jaar

www.aktiegroepoudewesten.nl